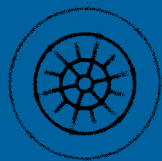

Helsingin

SUOMALAINEN
KLUBI

Klubilehti 1/2010

Martti Ahtisaari
Suomalaisella Klubilla:

“Nyt jos koskaan
on luotava Itämeren
hallinnan ohjelma”

Helsingin Suomalainen Klubi on kulttuuriklubi

KEVÄTKOKOUKSEN KUTSU:

Kutsu Helsingin Suomalainen Klubi ry:n varsinaiseen kevätkokoukseen

Klubin sääntömääräinen kevätkokous pidetään torstaina maaliskuun 18 päivänä kello 18.00 alkaen Klubin tiloissa Kansakoulukuja 3 Helsingissä.

Kokouksessa käsitellään sääntöjen 9. pykälän mukaan kevätkokoukselle kuuluvat asiat mm. johtokunnan toimintakertomus edelliseltä kalenterivuodelta ja tilintarkastajien kertomus sekä päätetään tilinpäätöksen vahvistamisesta ja myönnettävästä vastuuvapaudesta tili- ja vastuuvollisille.

Helsingissä 18.02.2010

Klubin johtokunta

Sisältö 1/2010

Puheenjohtajalta Johannes Koroma	4
Toiminnanjohtajalta Jyrki Berner	5
Päätoimittajalta Leif Eklöf	7
Kirjaston kuulumisia Ilmari Ojala ja kirjaston työryhmä	8
Kantapöydässä Pöytälainen	10
Näköalapaikka Klubin toimintaan Pertti Virkkunen.....	12
Klubin kuoro viettää 10-vuotisjuhlaan Aarno Suorsa	14
Näin se syntyy Olli Alho	18
Klubin toimikunnat	20
Klubin sikarikerho kirjaklubilla Heikki Pitkänen ja Teemu Torvelainen	22
Stressisairaudet Juhani Juntunen	24
Pitkä lounas Jorma Hämäläinen	30
Kirjaillassa Mirikka Lappalainen Yrjö Larmola	32
Kevään 2010 ohjelma	35
Merkkipäiväillallinen Johannes Koroma	39
Saako elämäkerrassa kertoa kaiken Yrjö Larmola.....	44
Skruuvarit korkean paikan leirillä Pellervo Erkkilä	47
Jopas oli madekeitto Pekka Ritvos.....	48
Mies edellä aikaansa Yrjö Larmola	50
Kuvankäsittelyä ja suomalaista luontoa Kalevi Suortti	52
Ystävillekin on voitava olla kova Yrjö Larmola	54
Uudistuva asunto-osakeyhtiölaki Jukka Pasanen.....	58
Yhteistoimintaklubit Jari Karpakka	61
Perinteinen Hormajärven jänisjahti Hannu Vaahtio	64

Helsingin Suomalainen Klubi -lehti

Julkaisija: Helsingin Suomalainen Klubi ry (www.klubi.fi)
 Kansakoulukuja 3. 00100 Helsinki
 puh. + 358 9 586 8830 fax + 358 9 5868 8370
 Ilmestyy jäsenlehtenä neljä kertaa vuodessa
 Päätoimittaja: Leif Eklöf
 Graafikko: Yrjö Klippi
 Kansilehden valokuva Elias Iirola
 Kuvat: Klubimestarit, ellei toisin ole mainittu
 Toimituskunta: vakinaiset kirjoittajat
 Forssan Kirjapaino, Forssa 2010

www.klubi.fi

Klubimme tulevaisuus

Johannes Koroma

Uuden vuosikymmenen alku on vertauskuvallisesti haastava klubillemme. Kiinnostus Klubia kohtaan osoittaa mielestäni, että toimintamme on monipuolista, mielenkiintoista ja laadukasta, minkä lisäksi voimme tarjota jäsenille olohuoneen, jonne halutaan tulla.

■ ■ Toinen havaintoni on, että monet arvostetun elämäntytön tehneet henkilöt haluavat ylläpitää työelämästä tuttuja henkilöyhteyksiä eläkeiän lähestyessä ja siihen Klubin jäsenyyttä ja puitteet tarjoavat hyvät edellytykset.

Klubimme jäsenyyttä kiinnostaa edelleen suuresti. Jokaisessa johtokunnan kokouksessa uusia jäseniä hyväksytään parikymmentä, vuodessa puolitoista sataa. Eroavia on vain muutamia. Uusia jäseniä hyväksyttävä

essä on mielenkiintoista arvioida uusien jäsenten keski-ikä. Se vaihtelee 40 - 50 vuoden välillä.

Vuoden sisällä, kenties jo ennen kuluvaan vuoden loppua, jäsenmäärä saavuttaa 3000 tason. Jossain vaiheessa on arvioitava, voiko jäsenmäärä kasvaa rajattomasti.

Klubillemme nämä havainnot tuovat vaativan haasteen. Meidän on mietittävä ohjelmamme ja toimintamme monipuolisuutta kaikkien jäsenten kannalta. Siihen sisältyy kysymys: mitä olisi tehtävä nykyistä useamman jäsenen osallistumisen hyväksi.

Entä jos kaikki jäsenet haluaisivat osallistua toimintaan tavalla tai toisella.

Näiden kysymysten pohtiminen on Klubimme tulevaisuuden kannalta tärkeää. On mietittävä, miten niihin etsitään ratkaisua niin, että kaikki erilaiset näkökohdat pääsevät esiin. Kokemusta jäsenten toiveista ja tarpeista on toimikunnissa ja eri toiminnoista vastaavilla henkilöillä. Mutta näkemyksiä olisi saatava myös niiltä jäseniltä, jotka käyvät harvakseltaan tai ei vielä lainkaan klubilla.

Usein heidän syynsä eivät liity Klubin toimintaan vaan omaan elämäntilanteeseen, esimerkiksi työelämän aiheuttamiin esteisiin. Siitä minullakin on ensimmäisten jäsenyyksivuosisikymmenien ajalta kokemusta. Olisiko tiiviisti työelämässä

oleville kehitettävä jotain heille paremmin sopivaa ohjelmaa? Mielestäni esimerkiksi nykyiset ministerilounaat ovat sellaisesta oivallinen esimerkki.

Tammikuun johtokunnan kokouksessa päätimme käynnistää Klubin tulevaisuustyöryhmän, jonka toimintatapa ja kokoonpano selviävät kuluvaan kevään aikana. Valmistelua johtaa tässä vaiheessa Jere Lahti ja hänen avukseen nimettiin muutama monipuolisesta aktiivisuudesta tunnettu henkilö. Tarkoituksena on alkavan kevään aikana selvittää, mitkä olisivat oikeat menetelmät Klubin tulevan kehittämisen arviointiin.

Varsinainen työ käynnistyy ja sen toteuttamistapa määritellään syksyyn mennessä. Tulokset vaikuttavat osaltaan myös siihen miten Klubin toimitiloja tulevina vuosina tullaan kehittämään. Kellaritilojen osalta suunnittelu on jo käynnistetty ja varsinaiseen tilojen kunnostukseen päästään toivottavasti kesään mennessä. Ajatuksia Klubille tulevasta tavoitteista ja toimintamuodoista saa kuitenkin mielellään esittää jo nyt, joko allekirjoittaneelle tai Jere Lahdelle.

Johannes Koroma

Talven ääriolosuhteet ja klubin ilmastointijärjestelmä

Hyvät Klubiveljet

Jyrki Berner

Mennyt 133-toimintavuosi oli jäsenoiminnaltaan edellisten vuosien kaltainen. Runsa ja monipuolinen ohjelma kiinnosti jäsenkuntaa eikä moitteita ohjelmatarjonnasta ainakin minun korviini kantautunut.

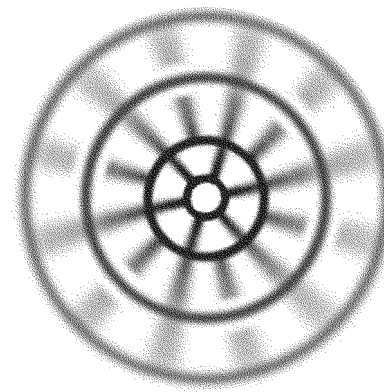
■ ■ Uuden toimintavuoden kevätkauden ohjelma, jonka syntymisestä uudelleen johtokuntaan valittu ohjelmatoimikunnan puheenjohtaja Olli Alho myöhemmin tässä lehdessä kertoo, on rakennettu samoin periaattein. Tarkoitus on, että ohjelmasta mahdollisimman moni jäsen voisi löytää omaa kiinnostustaan vastaavia tapahtumia.

Kävijämäärillä mitattuna kevään ohjelma onkin saanut myönteisen vastaanoton. Myös kantapöydän suosio tuntuu säilyvän jäsenistön kanssakäymisen muotona. Muutoinkin jäsenistö on ollut hyvin liikkeellä. Valitettavasti yksi poikkeuskin löytyy. Talventaittäjaiset jouduttiin perumaan vähäisen ilmoittautujamäärän vuoksi. Oli vaikea kuvitella, että tanssiaisilmapiiri syntyy alle kolmenkymmenen osallistujan voimin. Toivottavasti tämä jää poikkeukseksi ja tilaisuuksiin riittää kävijöitä.

134-toimintavuosi alkoi pitkästä ajasta kunnan vanhanajan talven merkeissä. Talvisäät on

otettu ilolla vastaan, valoa on ollut enemmän ja pakkassäässä on mukavampaa kulkea kuin loskassa. Pitkästä ajasta eteläisimmässäkin Suomessa on päästy hiihtämäänkin. Talvessa on ollut myös omat riesansa. Kaupungin, jolle edustamme puhtaanapitoa kuuluu, aurauksen ja puhtaanapitokalusto ei ole riittänyt pitämään sitä sellaisessa kunnossa, jossa sen toivoisi olevan. Kun katsotaan käyttäjäkuntamme ikärakennetta, on ollut onni, ettei kukaan tietäkseni ole liukastunut ja loukannut itseään Klubilla käydessään.

Kaupungin katujen talvi- puhtaanapitoon varaamat resurssit eivät tällaisena poikkeuksellisenä talvena vastaa säästä johtuvia tarpeita. Samoin kävi myös kiinteistöme tekniikalle. Pitkä kylmäjakso asetti 50 vuotta vanhan kiinteistöme ja ennen kaikkea oman klubitilamme osittain alkuperäisen ilmanvaihtojärjestelmän lujille. Joulu - helmikuun paukkupakkaset selättivät aika-ajoin Klubin ilmastointi- ja lämmitysjärjestelmän. Tilanne oli erityisen paha, kun tuulen tuiverrus vielä tehosti pakkasen purevuutta ja vanhan rakennuksemme rakenteetkin jäätyivät. Henkilökuntamme teki parhaansa saadakseen jonkinlaisen tasapainon säilymään, mutta tehtävä oli lähes mahdoton. Kun ilmastointi pidettiin päällä, oli

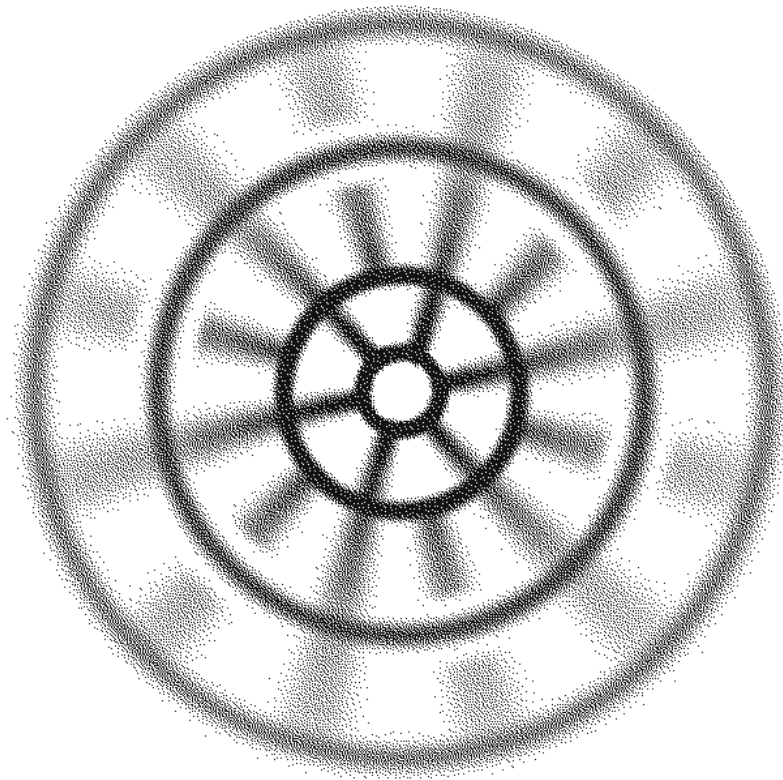
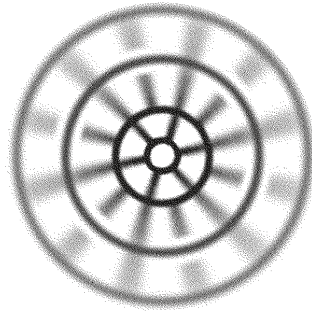
tiloissa kylmä ja kun se kytkettiin pois päältä, tuli nopeasti liian lämmintä ja happikin loppui. Manuaalisen ilmanvaihdon säätämistä haittasi vielä sekin, että eri kerroksiin ja jopa saman kerroksen eri kabinetteihin tämä ilmastointikoneiden on-off-käyttö vaikutti hyvin eri tavoin.

Ilmanvaihtojärjestelmämme puutteet ovat olleet jo kauan tiedossa ja järjestelmästä on tehty monia selvityksiä. Tehtyjen selvitysten ja suunnitelmien mukaan ongelmaan ei tunnu löytyvän kovin helposti toteuttamiskelpoisia ratkaisuja, helpoita ja edullisia puhumattakaan. Vaikka ilmastonmuutoksen toimivuus on tuomittavaa, täytyy toivoa, että nyt koettu talvi olisi poikkeus ja muutaman viime vuoden aikana koetut leudot talvet jatkuisivat.

Tilanne ei kuitenkaan ole yksin ilmastonmuutoksen varassa, sillä viime vuonna kiinteistöosa-kehityksen johto käynnisti hanke-suunnittelun koko talotekniikkamme kuntoon saattamiseksi. Merkittävintä osaa suunnittelussa edustaa juuri ilmanvaihdon, lämmityksen ja jäähdytyksen uudistaminen. Suunnitelmat on tarkoitus saada valmiiksi tämän kevään aikana. Mitään nopeaa pelastusta tilanteeseen ei ole odotettavissa, sillä suunnitelmien toteuttaminen vienee useampia vuosia. Näin siksi, et-

tä emme voi laittaa Klubin emmekä vuokralaisten toimintoja "kunnostusseisokkiin", vaan remontit on pyrittävä tekemään kesäisin, jolloin ne häiritsevät mahdollisimman vähän Klubin ja vuokralaistemme jokapäiväistä elämää. Klubin ala-aulan kunnostus vuodenvaihteen hiljaisena aikana antoi jo esimakua siitä, kuinka haastavaa suurten remonttien toteuttaminen tulee olemaan. Joudumme siis vielä elämään säiden armoilla.

Jyrki Berner

Klubilehti uudistuu

Leif Eklöf

Kädessäsi on ensimmäinen uuden koon Klubilehti 1/2010.

■ ■ Toimituskunta on halunnut luoda helpommin käsiteltävän lehden kuin aikaisemmat A5-kokoiset ovat olleet. Lehden uuden aikaisempaa näyttävämmän ulkoasun luomisessa on taittajallamme ollut ratkaiseva rooli. Isompi sivukoko on tehnyt mahdolliseksi ottaa käyttöön ainakin tarvittaessa kolmipalstaiset sivut ja valokuvien koko voi nyt vaihdella laajemmassa skaalassa.

Klubin toiminta on viime vuosina laajentunut voimakkaasti. (Jäsenmääräkin tätä luettaessa on kolmisentuhatta). Lehdessä on pyritty jäsenistölle selostamaan mahdollisimman hyvin harrastustoimintaamme ja ohjelmaamme. Lehti ei kuitenkaan ole ainoa tiedottamisemme muoto.

Klubin nettisivut ovat myös laajenneet ajan mittaan rivakasti. Ohjelmasta sekä harrasteista kerrotaan nettisivuilla paljon laajemmin, kuin se lehdessä olisi mahdollista. Kukin harrastejaosto toimittaa ajankohtaista tietoa, joka on nähtävissä nettisivujen etusivun linkistä "Toiminta ja harrastukset".

Jokaisen lehden keskiaukamalla olevaan klubiohjelmaan tulee väistämättä muutoksia ja lisäyksiä. Niistä kerrotaan nettisivujen jäsentiedotteessa sekä viikoittain lähetettävässä viikkokirjeessä. Etusivulle ja ohjelmaan lisätään uutta informaatiota aina tarpeen tullen. On tärkeää, että kukin jäsen ilmoittaa sähköpostiosoitteensa ja osoitteen muutokset. Linkki muutoksiin löytyy Klubin etusivulla. Mobiilitietokoneiden käyttäjiä varten käytössämme on myös nettiosoite www.klubi.mobi

Pysyvämpää informaatiota jaetaan jäsenluettelossa, joka ilmestyy tänä keväänä. Jäsenluettelossa julkaistaan myös Klubin säännöt sekä järjestyssäännöt.

Kunakin vuonna julkaistaan myös Taskutieto. Painotuotetta alettiin julkaista vuonna 2008. Ajatuksena oli tehdä lyhyt esitys Klubista lähinnä niille, jotka saattoivat harkita Klubin jäsenyyttä. Sen vuoksi Taskutieto 2008 ja 2009 olivat Klubilla vain saatavilla eikä niitä jaettu jäsenille postitse. Taskutieto si-

sältää kuitenkin myös jäsenille hyödyllistä ajankohtaista tietoa Klubista ja Taskutieto 2010 jaetaan kaikille Klubin jäsenille ja se on postitettu tämän Klubilehden numeron mukana. Tähän samaan aikaan Taskutieto on nähtävänä myös Klubin [www](http://www.klubi.fi)-sivuilla.

Klubin viidennen kerroksen ulko-oven vieressä on sähköinen ilmoitustaulu, johon klubimestarit päivittävät ajankohtaisimmat asiat.

Mainittuihin sähköisiin tietolähteisiin pääsee myös Klubilla. Kirjastossa sekä klubihuoneessa on jäsenistön käyttöön tarkoitettua tietokoneita. Lisäksi omien mikrojen käyttö on mahdollista, koska tiloissa on useampia WLAN-tukiasemia. Salasanat saa klubimestareilta.

Leif Eklöf
päätoimittaja
www.klubi.fi
www.klubi.mobi

“Upseeriksi ei valmistuta vaan upseeriksi kasvetaan”

■ ■ Vakinaisen väen upseerikasvatuksesta kertovan teoksen nimi on uusi käänös kadettiupseerien vanhasta vaalilauseesta Constantem decorat honor. Vakiintunut käänös on näihin saakka ollut Kunnia kestävän palkka. Mutta aika on tietysti muuttunut: kun ensimmäiset naispuoliset kadettiupseerit tavoittelevat jo esiupeeeritasoa, tunnus täytynee kääntää vähän vienommin...

Marko Palokankaan päätoimittama teos ei tavoittele tieteellistä riittävyttä. Se voitaneen katsoa ansioksikin luettavuuden kannalta, sillä kirjoittajia on runsaat kymmenen, joukossa myös nuoria. Omakohtaisia muistoja ja sitä myöten särmiä on lähes jokaisessa artikkelissa. Asiatiedot ovat tarkasti kirjoittajain hallinnassa, mutta tyyli vaihtelee, kuten aina tämänkaltaisissa kokoomateoksissa. Kie-lenhuolto on nukahdellut, eikä tällä(kään) tasolla hallita kaksoispisteen ja puolipisteen eroa.

Sekin on harmillista, että Göran Magnus Sprengtporten saa olla ihan kirjoittajasta riippuen joko Yrjö Maunu tai Georg Magnus, muttei ollenkaan Göran.

Kirjaa ei ole suunnattu vain ammattiväelle, ja se onnistuu oivallisesti kuvatessaan kiinnostuneille ”taviksille” ammattiupseeriston koulutusta Suomessa 1700-luvun lopulta lähtien. Runsaat kuvat tukee tekstejä hyvin, mainiota, että opiskelijain vapaa-ajastakin on sekä piirroksia että valokuvia.

Sotilaan ammattiin valmistamiseen tarvittiin Sprengtportenin näkemys ja järjestelykyky, mutta yhä selkeämmin tunnustetaan hänen oppilaansa Samuel Möllerin merkitys henkisen perustuksen rakentajana. On kansallinen onni, että Möllerillä on ollut kadettien kasvattajina hänen ihanteensa tunnustavia seuraajia, myös sotilaspappeja. Se on varmasti osatekijänä siinä arvostuksessa, jota upseeristomme henkinen kunto naut-

tii yhä vaativammiksi käyville kansainvälisillä komennuksilla.

Koetteleva on ollut se myllerrys, mikä Maanpuolustuskorkeakoulun ja siihen kuuluvan Kadettikoulun opintojen järjestelyssä on tapahtunut viime vuosina. Juuri näistä vaiheista, muun muassa sotatieteen kandidaatti- ja maisteriopintojen luomisesta sekä niiden vertailtavuudesta muiden korkeakoulujen tutkintoihin lukija saa perustellun selvityksen. Ja jolleivät tämän kirjan tiedot riitä, hyvän avun tarjoaa kymmensivuinen kirjallisuusluettelo, johon Tapio Skog on koonnut oleellisen yli 200-vuotiaasta suomalaisesta kadettikasvatuksesta ottamalla mukaan jopa aikakauslehtien artikkeleita.

Ilmari Ojala

Marko Palokangas (toim.): Kestävää kunniaa. Kadettiiperinteitä ja -kasvatusta 90 vuotta itsenäisessä Suomessa. - Sivuja 190, Apali Oy 2009.

KIRJASTO VAAN EI LAINASTO

■ ■ Runsaat pari tuhatta teosta käsittävä kirjastomme tarjoaa klubimme jäsenille erinomaisen mahdollisuuden rentouttavaan katkokseen päivän kiireiden keskellä. On mukavat tuolit istahtaa lukemaan ajankohtaista tietoa kymmenistä aikakaus- ja sanomalehdistä puhumatta-kaan hyvin järjestetystä kirjavalikoimasta. Käytettävissä on tietokone varusteineen. Luku-
taukoa voi virkistää tilaamalla keittiöstä kupposen kahvia tai

muuta juotavaa.

Kirjaston kokoelmista tapahtuu viikoittain lisäyksiä. Pääasiassa uudet teokset ovat lahjoituksia. Myös uusien teosten ostoja toteutetaan sopivan ostokohteen ilmaantuessa.

Kirjastomme käyttäminen edellyttää myös joidenkin sääntöjen noudattamista. Äänekkäiden neuvottelujen pitäminen ja esimerkiksi kortti- ym. pelien peluu aiheuttavat häiriötä kirjaston muille käyttäjille. Myös

kirjaston teosten ja aikakauslehtien omatoiminen lainaaminen, johon viime aikoinakin on törmätty, on vastoin kirjaston kirjoittamattomia sääntöjä eikä sitä voida sallia.

Tervetuloa vilkkaasti elävään kirjastoon.

Kirjaston työryhmä

HELSINGIN SUOMALAISEN KLUBIN KUORO

KEVÄTKONSERTTI RITARIHUONEELLA

KESKIVIKKONA 19.5.2010 KLO 19:00

KUOROA JOHTAA HENRIK LAMBERG

OHJELMIA KLUBIMESTAREILTA (09) 586 8830 JA KUOROLAISILTA

TUKIMAKSU 15 €

TERVETULO!

Kantapöydässä

Kenen kanssa?

- HYVÄÄ UUTTA vuosikymmentä, veljet!

- Eikös vasta uutta vuotta?

- Miten niin? Vaihtuuhan kymmenluku.

- Kymmenluku vaihtuu, mutta ei vuosikymmen. Kymmenes vuosi kuuluu ensimmäiseen vuosikymmeneen, niin kuin 20:s muna ensimmäiseen tiuhun.

- No... joo.

- Tästä puhuttiin paljon vuosituhannen vaihtuessa. Klubimekin vietti millenium-juhlaa vuosi liian aikaisin, jo aattovuonna – niin kuin tehtiin lähes kaikkialla maailmassa.

- Onhan uusi pyöreä luku juhlinnan arvoinen.

- Jokainen vuosikin.

- KAMALA asia tuo Sellon Prismen joukkomurha. Muu maailma sai taas aiheita osoittaa sormella meitä suomalaisia Euroopan väkivaltaisimpana kansana, vaikka suomalaisia olivat vain uhrin.

- Rasistit ja soiniolaiset saivat uutta puhtia syytellä maahanmuuttajia ja heidän vastaanottajiaan.

- Muuttajien taustat tulisi tutkia ja ottaa huomioon asuinalueiden ja kansalaisuuslakien myöntämisessä. Tätä vaatiessaan pääministeri Matti Vanhanen on oikeassa. Se olisi eduksi myös kunnollisille muuttajille, joita meillä tarvitaan täyttämään syntymis- ja eläköitysmislukujen välistä kuilua.

- Tarvitaan veronmaksajia, jotta meille isojen ikäluokkien eläkeläisille olisi elättäjiä.

- Emme me elättejä ole. Eläke on ansaittua palkkaa.

- Palkoillekin tarvitaan maksajat.

- Ei hoppuilla eläkkeel, ko työlkii ellää!

- Muistattehan, että monet Suomen teollisuus- ja liikeyritykset ovat maahanmuuttajien perustamia. Innovaatioita tarvitaan tulevaisuudessakin.

- MIKSIHÄN Matti Vanhanen muutti mielensä? Vastikään hän ilmoitti olevansa halukas jatkaamaan pääministerinä kolmannenkin vaalikauden mutta antoi nyt joulutervehdyksenä uutisen, että poistuu näyttämöltä kesken toisen näytöksen.

- Josko poistuu. Jotkut politiikan asiantuntijat pitävät sitä puolueen sekä maan edun vastaisena. Voisi tehdä toisen kauden toisella puoliskolla valtiollisia urostekoja.

- Matin ilmoitus oli Jutta Urpilaiselle niin suuri ilosanoma, että sekosi hiukan konseptissaan. Oli juuri sanonut, ettei Vanhasen johtama hallitus ole toimintakykyinen, ja nyt kun hän ilmoitti poistuvansa, se muuttui kyvyttömäksi. On ihan kuin se ennenkin mainitsemamme emäntä, jonka oli paha olla Paavon kanssa ja paha ilman Paavaa.

- On pääministeri saanut olla kuusi vuotta melkoisessa pyörityksessä. Ei ihme, jos väsy, kun media työntää joka nurkan takaa mikkiä nieluun, niin kuin hän sanoi.

- On hän antanut itsekin aiheita siihen. Media on sitten Paasikiven ja Kekkonen aikojen muuttunut sensaatiohakuiseksi. Heikentää sillä omaa uskottavuuttaan.

- Toivoisi, että journalismin itsesääntelyelimenä toimivan Julkisen Sanan Neuvoston uusi puheenjohtaja Risto Uimonen saisi aikaan muutaman piirun suunnanmuutoksen.

- Se ei ole helppoa, kun Pekka Hyvärinenkään ei onnistunut.

- Neuvostossa ovat enemmistönä toimittajien ja kustantajien edustajat, joille nykytyylinen journalismi tarjoaa voita leivän päälle.

- VIELÄ Matti Vanhasesta. Jospa hän ei halua ottaa vastuuta puolueen mahdollisesta tulevasta vaalitappiosta...

- tai pelkää ensi kesän puheenjohtajavaalia ja säätiötutkimuksia.

- Mikä mahtaa olla polvileikkauksen osuus? Onko joku nähnyt hänen ontuvan?

- Entä valtiontalouden leikkausten, se ontuu.

- Selvisi lautakasasta, mutta selviääkö kahdesta lautasesta?

- Minulla on oma selitykseni: Hän ei halua jalkavaivaisena joutua samanlaisen pilkan kohteeksi kuin Martti Ahtisaari iltalyypsäjien ja muunkin halpamielisen median taholta. Eeva-rouvakin sai osansa pilkasta.

- Jospa Matin päätöksen takana onkin Sirkka. Hän on saattanut kysyä sulholtaan: "Haluatko olla naimisissa minun vai puolueen ja kännykän kanssa?"

- EI TULE keskustalle pulaa Vanhasen seuraajista, kun Paavo Väyrynenkin ilmoittautui ehdokkaaksi. Hän näkee mahdollisuuksiensa paranevan, kun Paula Lehtomäki kieltäytyi.

- Kun demarit hiukan epäonnistuivat nuorentamispyrkimyksessään, Paavo päätti yrittää päinvastaista: vanhentamista Vanhasestakin. Otti motokseen tunnetun kirjeenvaihtokutsun: Alle 60-vuotiaat älkööt vaivautuko!

- Unohti, että syrjäytti itse 33-vuotiaana lähes nykyikäensä Virolaisen.

- Poliitikka on julistamisen ja unohtamisen taidetta.

- Paula Lehtomäki oli lauantaitelivisiossa yllättävän hyvä ja selkeä. Osasi asiansa ja pani arvot paikoilleen eikä niikutellut kertaakaan.

- Hänestä kuullaan vielä. Vetäytyi kasvamaan korkoa.

- MEILLÄ suomalaisilla ei ole enää turvallisuuspoliittisia huolia. Ne poistuivat takautuvasti.

- Kuinka niin?

- Venäjän presidentti totesi talvisodan alkamisen muistoviiikon tietämissä, että Venäjällä ja Suomella ovat jo vuosisatoja olleet keskenään hyvät suhteet.

Pöytäläinen

Näköalapaikka Klubin toimintaan

Pertti Virkkunen vaihtokaronkassa. Lähimpinä kuulijoina Eero Saarenheimo, Johannes Koroma, Martti Enäjärvi ja Eino Papinniemi. Kuva: Elias Iirola

Helsingin Suomalaisen Klubin johtokunnan jäsenyys on näköalapaikka Klubin toimintaan.

■ ■ Minulla oli ilo ja kunnia toimia Klubin johtokunnan jäsenenä kaksi kautta eli yhteensä kuusi vuotta. Klubin puheenjohtajia on näinä vuosina ollut kaikkiaan neljä eri klubiveljeä, joten erilaisia linjanvetoja ja näkemyksiä näihin vuosiin mahtuu jonkin verran.

Helsingin Suomalaisen Klubin toiminta ei ole mahdollista ilman sen kovaa ydintä. Siihen kuuluu satakunta klubivel-

jeä, jotka tekevät toimintamme mahdolliseksi sen nykyisessä laajuudessa. Tarkoitan tällä niitä klubiveljiä, jotka toimivat eri toimikunnissa ja muissa Klubin toimielimissä. Toimintamme on kasvanut esimerkiksi tapahtumien osalta kymmenen vuoden aikana noin nelinkertaiseksi. Meillä on vuosittain 130-150 jäsentapahtumaa.

Jäsenmäärä taas on vastavana aikana kasvanut noin 60 prosentilla ollen nyt 2890.

Näin mittavaa toimintaa ei ole mahdollista hallita ilman operatiivista johtajaa. Pitkään toimintoja osaltaan vetänyt

toiminnanjohtajamme jäi eläkkeelle ja uusi valittiin jatkamaan näitä tehtäviä. Kasvavan toiminnan ja jäsenmäärän vuoksi oli välttämätöntä muuttaa toiminnanjohtajan toimenkuvaa ja samalla Klubille valittiin myös uusi sihteeri.

Tehdyt muutokset turvaavat jäsenkunnalle sen tarvitsemat palvelut ja päivittäin ajantasalla olevan tiedon.

Jäsentoimintamme kasvaa ja sen toivotaankin kasvavan myös suhteessa muihin saman aatemaailman jakavien klubien kanssa. Tarkoitan tässä yhteistoimintaklubejamme, jotka

sijaitsevat eri puolilla Suomea. Näihin klubeihin on kaikilla jäsenillämme pääsyoikeus kuten myös niiden jäsenillä meidän tiloihimme. YT-klubien yhteistoiminta kasvaa koko ajan ja on selvää, että sitä kautta on mahdollista laajentaa näkemyksiä klubitoiminnasta ja sen tulevaisuudesta.

Vuosikymmenen aikana Klubin toiminta yhteiskunnallisella puolella kasvoi entuudestaan. Klubi tuotti internet-verkostoon uusia sivustoja, joista mittavin oli Sibelius-sivusto. Tämä sivusto on tänä päivänä korvaamaton tietolähde musiikintutkijoille ympäri maailman. Tuskin löytyy yhtään Jean Sibeliusista koskevaa kirjaa tai muuta julkaisua, jonka lähdeaineistossa sivustoa ei ole mainittu.

Klubimme ravintolassa tapahtui myös merkittävä muutos kun ravintolatoimintaa kolmatta vuosikymmentä vetänyt ravintoloitsija lopetti toimintansa ja jäi hyvin ansaitulle eläkkeelle. Ravintoloitsijan vaihdos toiminnaltaan ja asiakaskunnaltaan tapaisessamme ravintolassa on prosessi, joka jatkuu edelleen.

Toimiessani Klubin talous- ja hallintotoimikunnan puheenjohtajana nämä vuodet tutustuin lähes kaikkiin toiminnassamme aktiivisesti mukana oleviin klubin jäseniin.

Jäsenkuntamme odottaa Klubilta yhä laadukkaampaa toimintaa ja se voi tapahtua vain

siten, että toimikuntien jäsenten pätevyys ja into pysyvät korkealla tasolla. Toimikuntatyöskentelyyn on selkeästi tarjolla lisää klubiveljiä, joiden mukaantulo on mahdollista vain lisäämällä vaihtuvuutta toimikuntien sisällä.

On uskomatonta kohdata sellaista sitoutuneisuutta Klubiin ja sen arvoihin, joka näiden veljien keskuudessa vallitsee. Se on hatunnoston arvoinen suoritus jos mikä.

Taloudelliset ongelmat, jotka rasittivat suunnattomasti 2000-luvun alun klubitoimintaa, saatiin voitettua valtavalla työmäärällä. Merkittävää on se, että vaikeudet johtuivat lähes yksinomaan omistamastamme kiinteistöstä, jonka osakekanta oli tullut Klubin omistukseen 1999. Rakennuksen kunto osoittautui odotettua heikommaksi.

Asian hoitamista varten perustettiin työvaliokunta eri asiantuntijoineen, jonka työmäärää kuvaa se että vuoden 2000 aikana valiokunta kokoontui satakunta kertaa.

Tähän mennessä rakennuksen kunnostamiseen on käytetty yhteensä noin 3,5 miljoonaa euroa eli saman verran kuin kiinteistön kauppahinta oli vuonna 1999.

Klubin talous on kymmenen viime vuoden aikana saatu vakautettua.

Kaikki omistamamme tilat on vuokrattu pitkäaikaisilla

vuokrasopimuksilla luotettaville tahoille. Pitkäaikainen pankkisuhteemme on vakaa ja molemminpuolinen luottamus on hyvä. Lyhennämme pankkilainojamme tällä hetkellä noin 5 prosentin vuosivauhdilla.

Käsitykseni mukaan voimme kohdata tulevaisuuden haasteet taloutemme osalta verrattain luottavaisina.

Kaiken toiminnan Klubilla tulisi mielestäni perustua kolmeen pääperiaatteeseen. Ensimmäiseksi tulee asettaa Isänmaan etu, toiseksi Klubin etu ja kolmanneksi se, että kaikki toiminta Klubilla tapahtuu ja voi tapahtua vain oikein.

Helsingin Suomalaisen Klubin tuotemerkillä on mittaamaton arvo. Toimikaamme kaikki sen merkin hyväksi.

In hoc signo vinces.

Pertti Virkkunen

KLUBIN KUORO VIETTÄÄ

10

-vuotisjuhliain

Kuoro konsertoimassa Ritarihuoneella 27.5.2007 aiheena "Suuri Oopperakonsertti"

Tänä vuonna tulee kuluneeksi 10 vuotta klubimme ylvään kuoromme perustamisesta. Juhlavuoden tärkeimmät tapahtumat ovat perinteinen kevätkonserttimme keskiviikkona 19.5. Ritarihuoneella ja juhlakonsertti lauantaina 13.11. Konservatorion konserttitalissa Ruoholahdessa. Molempien konserttien ohjelmisto on koottu 10-vuotistaipaleen parhaista paloista. Niinpä konserteista on odotettavissa todella nautittavia musiikillisia elämyksiä. Merkitkää päivämäärät kalentereihinne.

■ ■ Kun Helsingin Suomalaisen Klubin 125-vuotisjuhlaa suunniteltiin keväällä 2000 juhlaohjelmikunnassa esitettiin, että näin tärkeässä juhlassa pitäisi olla myös suomalaista mieskuoromusiikkia ja sitä esittämään tarvittaisiin kunnan kuoro. Jouko Liusvaara esitti tällöin, että kutsuttaisiin Ylioppilaskunnan Laulajat juhlistamaan tilaisuutta. Tällöin muut juhlaohjelmikunnan jäsenet vastustivat ajatuksen kalleuden takia ja esittivät, että Klubin omista taiteilijajäsenistä, joista valtaosa oli musiikin ammattilaisia, koottaisiin juhlaa varten kuoro. Jouko Liusvaara totesi tähän, että taiteilijoista koottu kuoro ei olisi toimiva, koska sitä ei varmasti koskaan saataisi harjoittamaan kuorolaulua. Hän esittikin, että perustetaan sitten oma kuoro.

Näin myös meneteltiin ja syksyn klubilehdessä numero 3/2000 olikin ilmoitus kuoron perustamisesta. Hyvin nopeasti saatiinkin

kokoon yli kolmenkymmenen laulajan joukko. Jouko oli tietenkin ennen näitä toimenpiteitä kysynyt klubiveli Henrik Lambergilta, olisiko hän halukas johtamaan Klubin kuoroa. Henrik vastasi pyyntöön myöntävästi. Näin kuoro oli perustettu ja ensimmäiset harjoitukset voitiin pitää Henrikin johdolla.

Muutaman harjoituksen jälkeen oltiin sitten valmiita esiintymään arvovaltaiselle kuulijajoukolle Klubin 125-vuotijuhlissa Yliopiston juhlasalissa 25.4.2001.

Palaute oli hyvin suopea.

Taiteellinen johtajamme Henrik Lamberg

Kuorolle on jo varhain vaikiintunut oma konserttirytm. Säännöllisesti on pidetty joul- ja kukanpäivänkonsertteja. Lisäksi on esiinnytty Klubin monissa tilaisuuksissa mm. itsenäisyyspäivinä, pikkujouluina ja veteraani-illoissa. Lisäksi on esiinnytty klubilaisten merkkipäivinä pienemmällä kokoonpanoilla. Tunnettuuden ja taidon

Kuoron joulukonsertti Vanhassa kirkossa 19.12.2009

kasvaessa on kuoro saanut monia esiintymispyyntöjä hyvin arvovaltaisiin tilaisuuksiin. Tänä vuonna on

kuoro pyydetty esiintymään Talvisodan päättymisen muistojumalanpalveluksessa Vanhassa Kirkossa 13.3 klo 10.00 ja sa-

Klubin kuoro antaa konserttia Balatonilla kesällä 2004

KLUBIN KUORO

mana päivänä Tempeliaukion kirkkoon klo 13.13, jolloin siellä alkaa konsertti "Rapsodia 105:stä kunnian päivästä".

Kuoro on kerinnyt konsertoimaan nuoresta iästä huolimatta useissa eri maissa: Keväällä v 2003 Tartossa, Virossa ja kesällä 2004 Budapestissa ja Balaton-järven rannoilla Unkarissa sekä huhtikuussa vuonna 2006 Portugalissa, Estoril:ssa ja Lissabonissa. Toukokuussa 2008

kuoro teki onnistuneen konserttimatkan Puolan Krakovaan ja sen lähiympäristöön. Siellä oli isäntänämme krakovalainen mieskuoro Echo, joka kutsui kuoromme edustajat heidän 90-vuotisjuhlilensa lokakuussa 2009. Kuoromme lähettikin juhille tuplakvartetin, joka esiintyi Echo:n 90-vuotisjuhlakonsertissa. Vuodeksi 2011 on suunnitteilla konserttimatka Prahaan, tsekkien maalle.

Taiteellinen johtajamme Henrik Lamberg on ideoinut kuorollemme myös ohjelmistoa, joka poikkeaa "normaalien" mieskuorojen ohjelmistosta..

Vuoden 2007 aluevaltaus oli "Suuri oopperakonsertti" Kukan päivänä Ritarihuoneella. Esitimme tunnettuja oopperakuoro-kohtauksia etevien solistien kanssa. Konsertti onnistui yli kaikkien odotusten niin, että se piti uusia saman vuoden

KLUBIN KUORO

syksyllä suuremmalla areenalla Aleksanterin teatterissa.

Onnistuneet oopperakuoroesitykset vuonna 2007 saivat johtajamme ideoimaan jälleen uudentyypin konsertin. Kuoron kevätkonsertti vuonna 2008 "Laulan, laulan lapsellein" oli jälleen suomalaisen mieskuoromusiikin uusi aluevaltaus. Kuoron taiteellinen johtaja oli sovittanut tuttuja lastenlauluja mieskuorolle soveltuviksi. Ohjelmistoidean paljastuttua oli laulajien ilmeet mitä moninaisemmat. Jokunen laulaja oli sitä mieltä, että eihän me tällaiseen lähdetä, toinen totesi jäävänsä pois harjoituksista; eihän perinteinen suomalainen mieskuoro laula lastenlauluja. Onneksi kuitenkin suurin osa innostui ajatuksesta. Harjoitusten alettua syksyllä kuoro kuitenkin syttyi ajatukselle ja harjoitukset sujivat hymyssä suin. Aleksanterin teatterin lavalle astui lähes nelikymmenpäinen mieskuoro mielessään lastenlaulut. Konsertti oli loppuunmyyty ja suosio-osoituksista ei ollut tulla loppua konsertin päätyttyä.

Näiden erikoisuuksien lisäksi Klubin Kuoron ohjelmisto koostuu luonnollisesti perinteisten mieskuorolaulujen lisäksi hengellisistä ja maallisista lauluista, viihdelauluja ja ikivihreitä unohtamatta. Klubin Kuoro harjoittelee säännöllisesti kerran viikossa Klubin tiloissa ja sen lisäksi järjestetään 1-2 vii-

konvaihteen laululeiriä laulukauden aikana.

Klubin Kuoron kirjavahvuus on vuosien myötä kasvanut yli 50:een. Vaikka kuoro onkin nuori, on se kyennyt saavuttamaan melkoisen taiteellisen tason. Siitä on pitänyt huolen taiteellinen johtajamme ja se, että suurimmalla osalla kuorolaisista on jo kuoroon tullessaan ollut vankka mieskuoropohja jossakin toisessa kuorossa. Tämä on luonut kuorolle vankan laadullisen pohjan. Tästä huolimatta kuoromme kaipaa jatkuvasti uusia laulajia.

Jos tunnet kiinnostusta kuorotoimintaan, älä epäröi ottaa yhteyttä. Tule mukaan miehekäiseen laulajajoukkoon. Nyt on oikea aika liittyä kuoromme jäseneksi. Olet Klubin jäsenenä itseoikeutettu, kunhan selviät pienestä musiikillisesta testistä ennen kuoroon hyväksymistä.

Kuoro harjoittelee säännöllisesti torstaisin Klubin "saunatiloissa" kellarikerroksessa klo 16.00-19.00.

Ota rohkeasti yhteyttä:
Puheenjohtaja Rainer Friberg
puh. 050 3561 251, sähköposti:
rainer.friberg1@luukku.com
Taiteellinen johtaja Henrik Lamberg,
puh. 0400 418 869, sähköposti:
henkkala@gmail.com
Tervetuloa joukkoomme.

*Kuoron tiedottaja
Aarno Suorsa*

Olli Alho: Näin se syntyy

Syyskuinen iltapäivä. Ulkona sataa, mutta ohjelmatoimikunnan katse on keväässä. Pöydällä on päivämäärin varustettu, muutoin tyhjä paperi. Se on suunnittelua vailla oleva kevään 2010 ohjelma.

■ ■ Alkaa päälle sijoitetaan paikoilleen kausittain toistuvat tilaisuudet: merkkipäiväiltä, talven taittajaiset, kirjailijat, kevätkokous, veteraani- ja maanpuolustusiltaja veneretki.

Sitten puhutaan yleisiä. Vuoden 2010 suuret teemat, vuosipäivät, tapahtumat. Taloustilanteen kriisiytyminen, vaalit, valtaoikeudet? Voidaanko ennakoida esiin nousevia suuria teemoja? Avaruus? Median tulevaisuudennäkymät? Löytyykö uskonnoista jotain?

Jätetään nämä muhimaan.

Lokakuun kokoukseen kutsutaan teemailtojen vetäjät. Vesikansa ehdottaa historian illan aiheeksi elämäkertoja, ajankohtaisia ovat ainakin Waltari, Herlin ja Koskenniemi. Pasanen tuumii, että asunto-osakeyhtiölain uudistuksesta voisi saada aikaan hyvän oikeuspolitiikan illan. Juntunen ehdottaa, että pestäisiin sikainfluenssaepidemian jälkipyykki. Saadaanko professori Ruutu? Saadaan.

Lassilalla on kierroksessa nobelisti. Presidentti Ahtisaari hyväksyy kutsun. Hyvä. Jäämerellä on haussa Finnairin johto – suostuvatko kiireiltään ja näissä paineissa tulemaan? Suostuvat, etunenässä uusi toimitusjohtaja Mika Vehviläinen. Ritvos (talous) ja Nordberg (sotilaspolitiikka) ehdottavat, että odotetaan kevään korvalle ja katsotaan mitkä asiat painavat päälle. Onko mitään alustavaa? Nordberg heittää esiin kaasuputken turvallisuuskysymyksen, no se on ajankohtainen vielä keväälläkin.

Kulttuuritoimikunnalta tulee marraskuun kokoukseen hyviä uutisia. Veikko Sonnisen haaviin ovat tarttuneet nuorenhistorioitsijapolven kuuminimi Mirka Lappalainen, "toisinajattelija", professori Tauno Tiusanen, klubiveli Paavo Lipponen ja Kuula-elämäkerran kirjoittaja Juhani Koivisto. Teatterista ja taidenäyttelyistä kuullaan tarkemmin vasta kevätkauden alussa, samoin orkesterin esiintymisistä. Kuoron kevätkonsertti pannaan paikalleen toukokuulle – Ritarihuone on sille upea miljö.

Karpakka kaivaa salkustaan harrastustoimikunnan suunnitelmat. Harrastajia on toden totta moneksi! Skruuvareita ja sikarinpurijoita. Digikameraharrastajia ja golffiaajia. Metsäs-

täjiä ja motoristeja. Keilaajia ja biljardinpelaajia. Haulikkoampujia ja herkkusuita. Mutta onhan almanakassa päiviä ja niitä riittää kaikille.

Joulun alla ja tammikuussa viilaillaan yksityiskohtia. Puheenjohtaja myöntyy kevätkouksen puhujaksi. Markkinatalous vs. sosialismi – kamppailu Suomen suunnasta 70-luvulla. Onko Johanneksella uutta tietoa? Entä ministerilounaat? Sinenäki peruutti viimeksi, kysytäänkö uudestaan? Kysytään. Entäs toinen? Brax vai Lehtomäki? Kumpaakin kysytään. Sinenäkielle sopii helmikuu, Lehtomäelle maaliskuu.

Ensimmäisen klubi-illan aiheeksi löytyy sosiaalinen media. Aiheen luulisi kiinnostavan iltaan kutsuttuja uusia jäseniä. Eklöf saa paneeliin kovia nimiä Mikko Hyppöisestä ja Petteri Järvisestä alkaen. Kailalla on kasassa veteraani-illan paketti. Siinä keskitytään naisten rooliin viime sodissa, musiikista vastaa Kanttiinin Lotat! Oliko muuta? Paljonkin. Gourmetit mutustelevat tammikuussa madetta. Taiteen harrastajat vierailevat Kirpilässä, luontokuvaajat Rakinokkassa, maanpuolustus-harrastajat Virossa – ja Saarenmaan kylpylöihinkin riittänee kesän tuntumassa menijöitä.

Unohtuiko jotain? Onko ohjelma käyty läpi ravintoloitsijan kanssa? On. Bernerin? On. Entä klubimestarien? On. Kaikki hyvin. Ei päällekkäisiä varauksia. Pannaanko ohjelmaa menemään lehteen ja tiedotteisiin? Ei – Karpakka lukee sen vielä suurennuslasilla läpi ja eliminoi viimeiset kirjoitusvirheet.

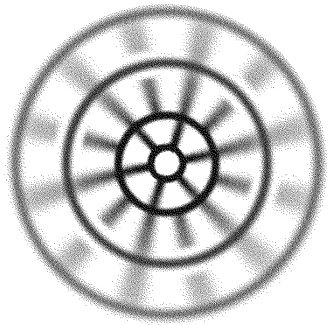
Se alkaa olla siinä. Tammi-kuun 2010 ensimmäisessä kokouksessa aloitetaan syksyn 2010 ohjelman suunnittelu.

Olli Alho

Klubin toimikunnat

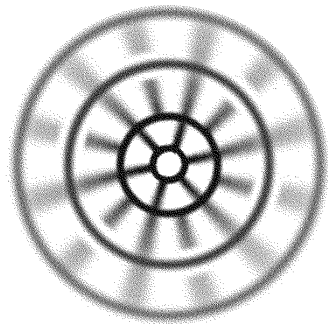
Kulttuuritoimikunta

■ ■ Nimensä mukaisesti kulttuuritoimikunta toimii sisällöntuottajana suurelta osin Klubin ohjelmatarjonnassa erityisesti monilla ns. korkekkulttuurin osa-alueilla. Painopistealueita ovat eri taidemuotojen esiintuominen Klubin toiminnassa. Osa toimikunnan tuottamasta ohjelmasta tapahtuu Klubin ulkopuolella kuten teatteri, ooppera, elokuva, konsertit ja taidenäyttelyt. Parhaiten tunnettuja toimintamuotoja ovat kuitenkin Klubin tiloissa järjestettävät kuoron, puhallinorkesterin ja kirjailtojen tapahtumat sekä erilaiset musiikkiohjelmat. Toimikunnan huolehdittavina ovat lisäksi Klubin kirjasto ja taideteokset. Erityisesti kuoromme on Klubin ulkopuolellakin sekä Suomessa että ulkomailla edustanut kulttuuriklubimme mainetta. Laadukkaan ohjelmatarjonnan tekevät mahdolliseksi eri kulttuurin alojen osaajat jäsenistössä.

Ohjelmatoimikunta

■ ■ Ohjelmatoimikunta suunnittelee ja järjestää Klubin omiin tiloihin sijoittuvia tapahtumia ja koordinoi ohjelmalliseksi kokonaisuudeksi nämä sekä harrastustoimikunnan ja kulttuuritoimikunnan järjestämät tilaisuudet. Se pitää yhteyttä webmasteriin ja klubilehden päätoimittajaan ja toimittaa näille jäsentiedotteeseen ja viikkokirjeeseen tarvittavia tietoja sekä lehden menevän lopullisen ohjelman. Toimikunta on myös säännöllisessä yhteydessä ravintolatoimikuntaan ja ravintoloitsijaan tilojen käyttöön ja tilaisuuksien sijoitteluun liittyvissä asioissa. Kunkin kauden ohjelma pyritään saamaan jäsenille mahdollisimman täydellisenä mahdollisimman varhain. Kun käytössä nykyisin ovat sekä klubin sähköinen ilmoitustaulu että internetissä julkaistavat jäsentiedotteet ja viikkokirjeet, voidaan joitakin ohjelmakohtia jättää varhaisessa vaiheessa yleisen otsikon varaan täydennettäväksi myöhemmin ajanohtaisella aiheella.

Harrastustoimikunta

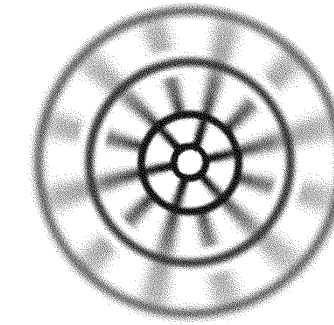
■ ■ Harrastustoimikunta koordinoi Klubin monipuolista ja laajaa harrastustoimintaa. Harrastusjaostot suunnittelevat ja toteuttavat omaan harrastukseensa liittyen erilaisia tapahtumia sekä Klubin omissa tiloissa että Klubin ulkopuolella. Toimikunnassa on edustettuna jokaisen harrastuksen vetäjä. Toimikunnan kokouksissa käydään läpi sekä toteutuneet että tulevat harrastustapahtumat ja niiden ajankohdat, jotka sovitaan osaksi Klubin kokonaisuohjelmaa yhdessä Ohjelmatoimikunnan kanssa. Osassa harrastuksia on säännöllistä joka kuukausi tapahtuvaa toimintaa, osassa pari kertaa vuodessa järjestettäviä aktiviteetteja. Kokouksissa myös ideoidaan eri harrastusten kesken yhteisiä tapahtumia. Tällä hetkellä toimikunnassa ovat edustettuna seuraavat harrastukset: ammunta, biljardi, digikamera ja luontokuvaus, gastronomia, golf, kalastus, keilailu, maanpuolustus, matkailu, metsästy, moottoripyöräily, sikariharrastus, skruuvi, tennis, veneily sekä vironkielen opiskelu. Mikäli klubissa löytyy kiinnostusta näiden lisäksi johonkin muuhun yhteiseen harrastukseen, voidaan tarvittaessa perustaa uusia harrastusjaostoja.

Viestintätoimikunta

■ ■ Viestintätoimikunta hoitaa klubin viestintään liittyviä asioita ja kehittää klubin viestinnällistä tietotekniikkaa. Toimikunnan vastuulla on klubin internet-sivuston toiminnallisuus ja sisältö sekä klubin jäsentiedote, viikkotiedote ja Taskutietoa klubista -kirjanen. Toimikunnan kuvakulttuuri-työryhmä ylläpitää ja kehittää klubin valokuva- ja videoarkistoa.

Viestinnän alaan kuuluvasta klubin lehdestä vastaa päätoimittaja toimituskuntansa avustamana.

Viestintätoimikunta ylläpitää ja kehittää internetportaalien "Suomen Kansan Sähköinen Muisti" (SKSM), johon on tuotettu maamme historiaan ja kulttuuriin liittyviä internet-sivustoja teemalla "Suomalaisuus". Toistaiseksi portaalissa ovat sivustot Sotamarsalkka Mannerheimista (www.mannerheim.fi), säveltäjäimestari Jean Sibeliuksesta (www.sibelius.fi), Karjalan sotamuistomerkeistä ja sankarivainajista (www.jatkosota.fi/karjalankaatuneet) sekä suomalaisista sotavangeista (www.jatkosota.fi/sotavangit). Tekeillä on sivusto klubin kunniajäsenestä, arkkiaatri Arvo Ylpöstä (www.ylppo.fi). SKSM:n sisältö on ei-kaupallinen ja se vahvistaa merkittävällä tavalla klubimme yleishyödyllistä roolia yhteiskunnassa.

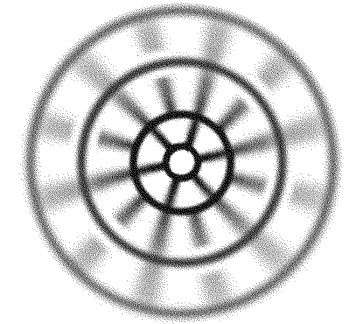
Viestintätoimikunta järjestää myös klubin kunniapuheenjohtajan, lehdistöneuvos Mikko Pohtolan muistoksi vuosittaisen lukiolaisten "Suomalaisen kirjoituskilpailun sekä osallistuu Mikko Pohtola -lehdistöpalkinnon saajan valintaan (www.suomalaisuus.fi).

Talous- ja hallintotoimikunta

■ ■ Klubin talous- ja hallinto-toimikunta toimii Klubin taloudesta ja hallinnosta vastaavan johtokunnan asiantuntijaelimenä. Talousarvio valmistellaan toimikunnan laatiman ohjeistuksen ja aikataulun mukaisesti. Toimikunta esittelee johtokunnalle talousarvion, mikä esitellään syyskokouksessa. Kullakin toimikunnalla ja niiden toimielimillä on velvollisuus ja valtuudet toimia hyväksytyin talousarvion puitteissa. Toimikunta seuraa talousarvion toteutumista ja raportoi siitä johtokunnalle kuukausittain, jotta poikkeamista tai taloustilanteen odottamattomiin muutoksiin voidaan reagoida ajoissa.

Toimikunta vastaa jäsenrekisterin ylläpidosta sekä jäsenluettelon julkaisemisesta. Toimikunta huolehtii myös Klubin tietoteknisen infrastruktuurin ylläpidosta ja kehittämisestä.

Tilinpäätöstiedot ovat kunkin kevätkokouksen jälkeen nähtävissä Klubin sisäisillä sivuilla.

Klubin sikarikerho kirjaklubilla

Sikariniekkvoja nautiskelemassa sikarihetkestä Töölössä

Dekkaristi Eero Pasanen signeeraamassa tuoreinta kirjaansa KirjaClubilla

Helsingin Suomalaisen Klubin Sikarikerhon kevätkauden ohjelma käynnistyi 20.1. odotetulla KirjaClubin vierailulla. Vierailuun osallistui 18 klubiveljeä. Ryhmä tulikin hetkessä täyteen ja seuraavaa vierailua odottamaan jäi vielä joukko aiheesta kiinnostuneita.

■ KirjaClub on vuonna 2007 legendaarisen ravintola Kirjan paikalle perustettu yksityisklubi Kruunuhaassa Kirjatyöntekijöiden talossa. KirjaClubin jäseneksi pääsee hankkimalla Helsingin Gourmetclub Oy:n osakkeen. Klubi on perustettu gastronomiasta, viineistä ja jalokaivoista sekä muuta laadukasta kulttuuria harrastavien kokoon-tumispaikaksi. Toiminnan ydintä on luonnollisesti sikariharrastus ja KirjaClub onkin kiistatta Suomen komein sikariharrastajien keidas.

Vierailumme aluksi KirjaC-

lubin klubimestari Petteri Harjula, itsekin klubiveljiämme myös Helsingin Suomalaisella Klubilla, esitteli KirjaClubin tilat ja kertoi klubin toiminnasta. Jäseniä KirjaClubilla on tällä hetkellä hieman alle 200 ja klubilaisille järjestetään myös aktiivista toimintaa ja erilaisia tapahtumia klubin teemoihin liittyen. Klubissa on tiloja yli 300 neliometriä ja ne jakaantuvat cigar loungeen, saliin, kirjastonurkkaukseen ja alakertaan, jossa sijaitsevat myös jäsenien omat sikarien ja avec-juomien säilytyspaikat. KirjaClub ei ole anniskeluravintola, mikä mahdollistaa tilojen savullisuuden.

Tämän jälkeen siirryimme KirjaClubin viihtyisään saliin nauttimaan mukana tuomistamme sikareista, joka onkin näinä aikoina varsin harvinaista herkkua sikarinpolttelumahdollisuuksien ollessa nykyään va-

litettavan harvassa. Ilmastointi on KirjaClubilla toteutettu ensiluokkaisesti, joten parinkymmenen hengen aktiivinen sikarointikaan ei tehnyt tilasta liian savuista. Kirjan perinteisiin hienosti istuen paikalle ilmestyi myös KirjaClubin kantapörrään kuuluva kirjailija Eero Pasanen, jonka rikostarkastaja Konosen seikkailuista kertovien dekkarien 10. teos oli juuri ilmestynyt. Onnistuneen vierailun päätteeksi osa meistä hankikin vielä signeeratut lämpimäiset kotiin viemisiksi.

Klubin Sikarikerho järjestää keväällä toisen tutustumisvierailun KirjaClubille keskiviikkona 14.4. klo 18.00. Ilmoittautumiset sähköpostilla osoitteeseen klubinsikarikerho@gmail.com tai puhelimitse 050 5203046

Heikki Pitkänen

KirjaClubin klubimestari Petteri Harjula esittelemässä alakerran kabinettiloja

Klubin Sikarikerhon kevät

Klubin Sikarikerho järjestää kevään aikana myös muuta ohjelmaa sikareista kiinnostuneille.

■ Talvikaudella järjestämme Töölön Sikarikaupan olohuoneessa sikarihetkiä, joista ilmoitamme sähköpostilla Klubin Sikarikerhon sähköpostilistalla oleville. Keväällä kelien sallies-sa sikarihetket siirtyvät keskustan terasseille.

Ensimmäinen sikarihetki järjestettiin torstaina 4.2. ja paikalla oli röyhyttelemässä 5 klubiveljeä. Töölön Sikarikaupan

naapurissa toimiva sikarilounge, tai olohuone, kuten kauppias Markku Uotila itse sanoo, on avoinna kaikille sikariniekoille pientä korvausta vastaan kaupan aukioloaikoina ja varattavissa omaan käyttöön kaupan aukioloajan jälkeen. Tilassa on varsin rajallinen ilmanvaihto, mutta mojit nahkasohvat sekä nojatuolit mahdollistavat rennon sikarihetken 5-7 hengelle tyylikkäästi. Klubin Sikarikerholle olimme varanneet tilan vain ja ainoastaan sikahetkeämme varten. Poltettavat sikarit olivat kooltaan sieltä suuremmasta päästä, joten hetki viivähtikin lähemmäksi puoltayötä.

Järjestämme keväällä myös Tallinnan päivätien lauantaina 17.4. Ajatuksena on lähteä matkaan aamupäivällä Tallin-

kin nopeilla laivoilla klo 10.30 ja paluu samoin keinoin klo 17.30 tai 21. Laivamatkat jokainen varaa itse. Ohjelma tarkentuu lähtijöiden määrän ja toiveiden mukaan. Joka tapauksessa tutustumme paikalliseen sikarikulttuuriin ja sikarikauppoihin, ja tietysti poltteleme sikaria hyvässä seurassa. Kiinnostuneita pyydetään ilmoittautumaan sähköpostilla klubinsikarikerho@gmail.com tai puhelimitse 050 5203046 / Heikki Pitkänen. Samaan osoitteeseen voi myös ilmoittautua Klubin Sikarikerhon postituslistalle.

Heikki Pitkänen ja Teemu Torvelainen

Suomalaisen Klubin lääketieteellinen teemailta 5.11.09

STRESSISAIRAUDET

– uusi kansantautiko

Psykiatrian dosentti Kimmo Kuoppasalmi kertoi stressisairauksista.

Stressi on normaali fysiologinen ilmiö, jolla elimistö mukautuu omiin tai ympäristön muutoksiin. Stressitöntä elämää ei ole.

■ ■ Stressissä aivojemme tärkeät stressikeskukset eli autonomista hermostoa säätelevä keskus ja hormonitoimintaa säätelevä aivolisäke aktivoituvat. Tämän aktivaation seurauksena lisämunuainen erittää verenkiertoon stressihormoneja, joista tunnetuimmat ovat kortisoni ja adrenaliini. Stressin avulla pystymme selviytymään erilaisista haasteellisista "fight or flight" -tilanteista.

STRESSISAIRAUDET

Aivot ja liiallinen stressi

Mutta mitä liiallinen ja pitkäaikainen stressi saa aikaan terveydentilassa? Aivojen n. 100 miljardista aivosolusta eli neuronista katoaa elämämme aikana jatkuvasti keskimäärin 2000 aivosolua tunnissa. Tällä vauhdilla aivomme surkastuvat n. 10% sadassa vuodessa. Koska aivosoluistamme on kerrallaan käytössä vain n. kymmenesosa ei terveen ihmisen aivojen toiminta merkittävästi muutu tämän fysiologisen rappeutumana myötä hänen elinaikanaan.

Tiedämme, että pitkäaikainen stressi aiheuttaa aivojen ns. limbisessä järjestelmässä aivosolujen lisääntynyttä katoa. Limbinen järjestelmä huolehtii tahdosta riippumattomista toimintoistamme, motivaatiotekijöistä ja se säätelee myös mielenilojamme. Näin ollen lisääntynyt solutuho siellä saattaa osaltaan selittää ns. stressisairauksien syntyä. Stressiin liittyvät diagnoosit ovat jatkuvasti yleistyneet mm. työkyvyttömyyden taustatekijöinä (taulukko 1). Tällä hetkellä esim. masentuneisuus on eräs yleisimpiä mielen-terveyden häiriöitä, joka alentaa työkykyä.

Työelämä ja stressisairaudet

Työelämän voimakas muutos lisää epävarmuutta ja ihmisten stressiä. Työ edellyttää jatkuvaa oppimista ja muutoksiin sopeu-

tumista. Tämä aiheuttaa ihmisen kognitiiviselle toiminnalle eli tietoa vastaanottaville, käsitteleville ja varastoiville toiminnoille kuormitusta. Tietotekniikka on muuttanut työn aiempaa hektisemmäksi. Työelämän muutoksessa kaikki eivät selviydy. Koviille joutuvat toisaalta vanhemmat työntekijät, jotka eivät pysy muutoksen vauhdissa, toisaalta nuoret, joilla ei ole vielä riittävä kokemusta käsitellä kaikkea tietoa ja jotka eivät pysty asettamaan rajoja tiedontulvalle.

Informaatiokaaos sairastuttaa

Normaalitilassa aivot pystyvät käsittelemään kaiken sen informaation mikä sinne tulee ja reagoimaan asianmukaisesti siihen. Vallitsee tasapaino eli homeostaasi. Jos jostakin syystä aivot sairastuvat tai informaatiota tulee liikaa seuraa aivoissa informaatiokaaos. Aivot eivät pysty käsittelemään kaikkea saamaansa tietoa. Tällöin alkaa ilmetä stressisairauksien oireita (taulukko 2) ja lopulta syntyy stressisairauksia. Monen ihmisen työ on aivotyötä, joka koostuu pelkästään tiedon käsittelystä. Ihmisen informaatiokuormitus on moninkertaistunut. Ei ole ihme, että liiallisen informaation aiheuttama oireyhtymästä (information fatigue syndrome), ns. infoähkystä on tulossa yhä useampien ongelma.

Stressisairauksista näyttää

kehittyvän uusi kansansairausryhmä, jonka ehkäisyyn kannattaa todella panostaa. Työ pitäisi saada houkuttelevammaksi ja työn jatkuva muutos paremmin hallintaan. Tietoa tulvii joka lähteestä. Olisi välttämätöntä torjua ja karsia tiedontulvaa, sillä läheskään kaikki informaatio ei ole tarpeellista. Jokaisen pitäisi kehittää itselleen menetelmän, jolla välttää liiallisen informaation.

Kuka sairastuu stressisairauksiin?

Epidemiologisten tutkimusten mukaan stressisairauksien riskiryhmiin kuuluvat perfektionistit, työnarkomaanit ja ylimääräisiä vastuuta ottavat henkilöt. Ongelmana on se, että nämä henkilöt ovat kaikki hyviä työntekijöitä. Heidän töihinsä ei yleensä puututa ennen kuin se on myöhäistä. Tämä on haaste yritysjohdolle henkilöstöhallinnolle ja työterveyshuollolle.

Sopiva määrä painetta ja stressiä kuuluu siis normaaliin elämään, mutta paineen sietokyky on eri ihmisillä erilainen. Teoreettisesti ajatelle tekemistä pitäisi olla aina paljon enemmän kuin mitä ehtii tehdä. Silloin on pakko panna töitä tärkeysjärjestykseen ja jättää jotain tekemättä. Ylirasittuminen johtuu usein siitä, ettei pysty priorisoimaan töitään. Tämä on mitä suurimmassa määrin elämäntalouden kysymys.

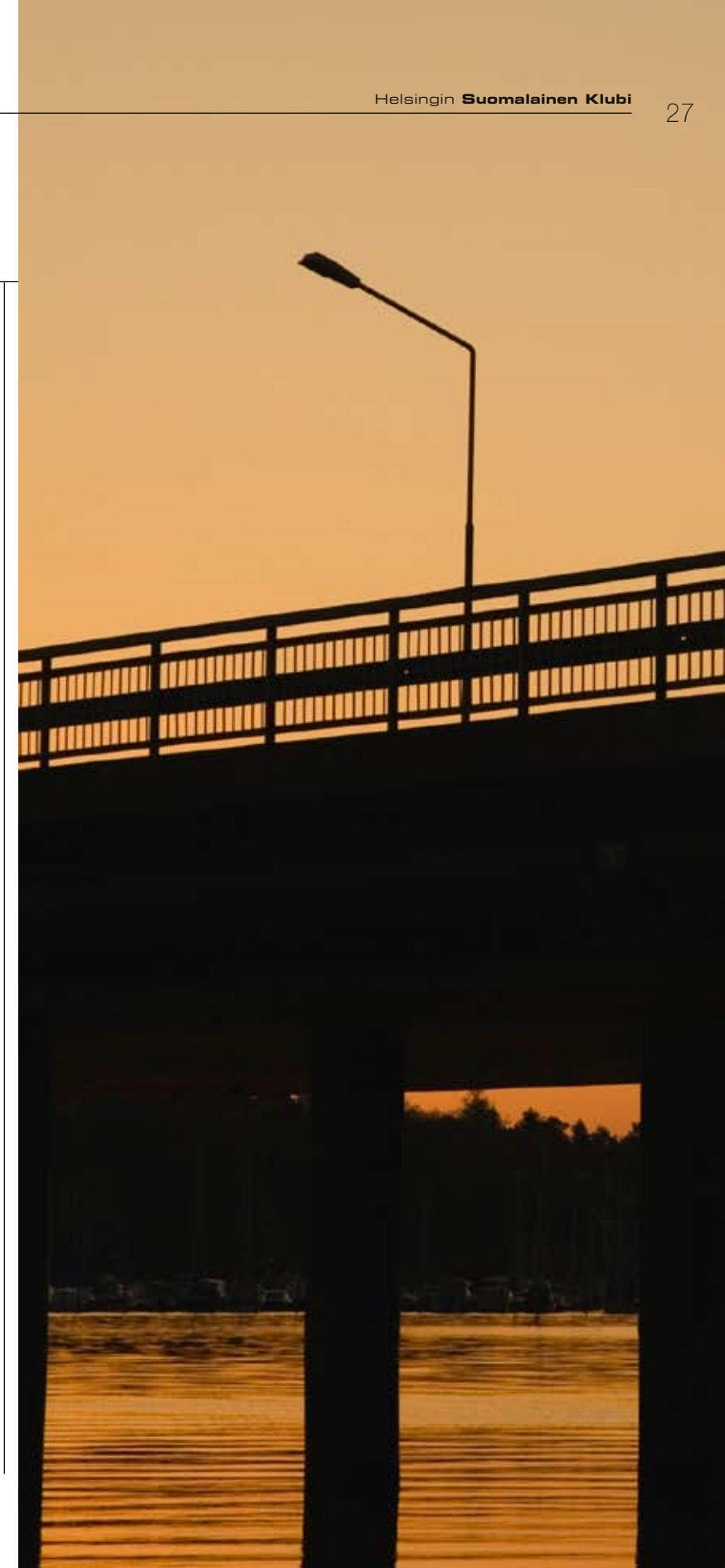
Työhyvinvointi aktivoi kehittämään toimintaa

Työhyvinvointitoiminnalla pyritään lievittämään monin tavoin työpaikoilla ilmeneviä stressitekijöitä, jotka liittyvät työhön, työyhteisöön tai työyhteisön pelisääntöihin. Viime kädessä kuitenkin työntekijällä on vastuu huolehtia itsestään ja terveydestään mahdollisuuksiensa mukaan.

On vaikea erottaa työhyvinvointia ihmisen kokonaisyhyvinvoinnista. Teoriassa vuorokausi tulisi jakaa niin, että siitä käytetään kolmannes työhön, kolmannes vapaaseen ja kolmannes nukkumiseen. Jokainen näistä jaksoista voi vaikuttaa hyvinvointiin. Hyvinvoivalla ihmisellä työ, vapaa-aika ja lepo ovat tasapainossa, ja se luo puitteet mahdollisimman pitkälle ja aktiiviselle työelämälle.

Vanhenevalla ihmisellä on valttinsa

Ikääntyvän ihmisen toimintakykyyn vaikuttaa moni asia. Krooniset sairaudet lisääntyvät. Ikääntyminen heikentää ihmisen lyhytmuistia, näkö- ja kuuloaistia, samoin reaktiivisuutta. Myös ammattitaito saattaa vanheta, ellei sitä ole ylläpidetty. Vanhemmalla ihmisellä on myös taitoja, jotka paranevat iän myötä. Vanhempien looginen ajattelu paranee ja pitkäaikaiseen muistiin ka-

Pitkä lounas

Klubiveljien ryhdikäs joukko aloittamassa urakkaansa. Keskellä Marskina klubiveljemme Timo Närhinsalo.

Gastronomisen kerhon organisoima toinen perinteinen pitkä lounas nautittiin 3.12. Osanottajia oli maksimimääräksi vahvistettu kaksikymmentä.

■ ■ Teemaksi oli valittu marsalkka Mannerheim. Tyyliin kuuluvasti päivä aloitettiin lounaalla ravintola Savoy'n kabinetissa. Alkuruokana Vorsmack tykötarpeineen, olut ja Marskin ryyppy, pääruokana kuhaa Mannerheimin tapaan, juomana Riesling Grand Cru Rosacker ja jälkiruokana letut ja vadelmahilloa.

Välipysäkillä Oluthuoneessa Lasse Ruuskanen, Jarmo Pekkala ja Jari Karpakka.

Vasemmalta lukien Heikki Tavela, Timo Närhinsalo ja Jorma Hämäläinen.

Seuraava kohteemme oli Mannerheim-museo, jossa saimme opastetun kierroksen. Seuranamme sekä lounaalla että museossa oli itse Marski alias klubiveljemme Timo Närhinsalo.

Pakollinen saunominen hoidettiin hotelli Aleksanterin hulpeissa saunatiloissa. Kun viiden veljen osajoukko käväisi museovierailun jälkeen sika-rihuone Olohuoneessa nautinnollisilla savuilla, sujui saunominen isohkolta joukoltamme sutjakkaasti. Tarjoiluna olutta ja makkaraa.

Logistisesti hyvin suunniteltu reittimme johti seuraavaksi

Oluthuone Angleterreen; lisää olutta ja taisipa joku ottaa siihen sivuun pienen terävänkin.

Kello 20.00 kokoontui vielä lähes koko joukkomme klubin Johtokunta-kabinettiin, johon pika pikaa katettiin etukäteen toki tilaamamme pyttipannu, paistettujen kananmunien, punajuurten ja suolakurkkujen kanssa. Olut ja snapsi tykötarpeinaan.

Vasta noin kymmenen korvilla joukkomme alkoi hajoilla. Osa katsoi rientojen riittävän, mutta joukko urhoollisia jatkoi vielä Helsingin yöhön.

Kun tilaisuuteen eivät tälläkään kertaa kaikki halukkaat mahtuneet, kerhon johtoryhmä harkitsee uusintayritystä. Joka tapauksessa perinteinen pitkä lounas on ohjelmassa taas ensi syksynä.

Jorma Hämäläinen

Nousivatko Mikael Agricola ja Jaakko Ilkka merkkimieheksi vasta kuoltuaan?

Mirkka Lappalainen ja Veikko Somninen

Uskonpuhdistus, reformaatio, ei suinkaan toteutunut 1500-luvun Suomessa niinkuin kirjanlehteä kääntäisi. Reformaatio toteutettiin ylhäältä päin, valtiotoimena, ja tavoitteet eivät niinkään olleet kirkolliset kuin valtopoliittiset. Kirkon valta ja omaisuus haluttiin kuninkaalle. Kansan keskuudessa katolilaisuus ja vanha kansanuskon elivät vielä pitkään.

■ ■ Historioitsija, tohtori Mirkka Lappalainen esitteli Klubilla tuoretta tutkimustaan, Susimesu-nimistä teosta (2009), kirjaillassa 11.1. Mirkka Lappalainen on huomiota herättävien tutkimusaiheidensa ja tiiviin mutta sujuvan, yleistajuisen tyyliinsä ansiosta nopeasti tullut tutkijana yleiseen tietoisuuteen. Väitöskirja Släkten, makten, staten:

familjen Creutz i 1600-talets Sverige och Finland (2007) ei ehkä vielä kiinnittänyt muiden kuin kollegoiden ja historianharrastajain huomiota, mutta yleisön herätti (samana vuonna ilmestynyt) esseekokoelma Maailman painavin raha.

Mirkka Lappalaista askarruttavat historian (tutkimuksen) kliseet. Agricola, uskonpuhdistuksen sankari, kirjakielen isä. Jaakko Ilkka, talonpoikaissankari, ensimmäisiä itsenäisyyshenkilöitä. "Viel elää Ilkan työt, kenties kauanki, kansan suussa. Hän eli niinkuin Suomen mies ja kuoli - hirsipuussa." Näin runoilijaksi kansallisen tietoisuuden heräämisen aikaan 1877 Kaarlo Kramsu. Itse asiassa niin Mikael Agricola kuin Jaakko Ilkkinen olivat 1800-luvulla heräävän

Suomi-tietoisuuden tarpeeseen uudelleen löydettyjä, unohdettuja historian henkilöitä. Heidän ehkä merkittävin vaikutuksensa historiaan ajoittuu aikaan, jolloin heidän reaalinen elämäntyönsä oli kauan sitten päättynyt.

1590-luku, Suomen historian käännekohta

Vuosisadan lopun poliittiset ja henkiset jännitteet olivat suuret. Ruotsi oli Kustaa Vaasan johdolla järjestäytyneen miten kuten valtakunnaksi. Maataloustuotoltaan niukka, vuorityötä aloitteleva maa tarvitsi kipeästi Itämeren kauppavaihtoa. Meren eteläpuolella vanhan Liivinmaan ritarikunnan valta oli romahtanut, saksalainen Hansaliitto tarjosi vielä vastuksen. Puola-Liettua oli suuria manervaltioita, Englannilla ja Hollannilla, myöhemmillä merivalloilla, oli vasta vähän asiaa Itämerelle. Vatikaanin tavoitteena oli palauttaa Pohjola - Ruotsi, Norja ja Tanska ja siinä sivussa Suomi ja Viro - katoliselle kirkolle. Hanke oli täysin realistinen, eihän kansa koskaan 'kääntynyt', vaikka sitä käännettiin. Opilliset kysymykset olivat herrojen hiuksenhalontaa.

Miten syntyi myytti, jossa Vaasa-suvun perillinen, Puolan ja Ruotsin kuningas Sigismund, luettiin pahoihin ja Kaarle-herttua, sittemmin kuningas Kaarle IX, 'talonpoikain ystävä', hy-

viin? Myytin rakentaminen alkoi jo 1590-luvulla, kertoo Mirkka Lappalainen. Kummallakin puolella olivat saarnamiehensä, kirjapainoja ja lentoehtisiä käytettiin uskonsodissa runsaasti.

Kun Kaarle voitti valtaistuinkriisin, hänen totuutensa jäi vallitsevaksi. Katolisen vastuskonpuhdistuksen voimakkaimmat agentit, jesuiitat, leimattiin mustimmalla mahdollisella tavalla. (Topeliuksen Välskärin kertomusten isä Hieronymus ei siis luonut jesuiitta-herjaperinnettä, vaan toisti kaikkua. Kuuntelijan lisäys.) Lappalaisen kirjan nimi, Susimesu, on peräisin jesuiittoja mystifioivasta ajan pamfletista.

Miksi Suomi ei palannut katolisuuteen?

Sigismund Vaasa oli huolellisesti kasvatettu ja koulutettu. Hänessä virtasi paitsi Vaasain (nuori suku, neljäs sukupolvi pelloilta), myös Puolan vanhan kuningassuvun Jagellojen ja italialaisen kondottierisuvun Sforzain ('väkevää' tarkoittava nimi kertoo suvusta riittävästi) veri. Vatikaani oli antanut hänelle elämäntehtäväksi palauttaa Pohjola kirkon helmaan. Puola oli siis vahva valtio.

Sigismund oli sivistynyt mies, mutta heikko johtaja. Sedällä, kuninkaaksi haluavalla Kaarrella oli vahva jalansija Ruotsissa. Sigismundin luottomies Suomessa, marski ja ami-

raali Klaus Fleming, oli suora- nuottinen komentaja, mutta ei vähääkään diplomaatti. Peliä Ruotsin, Puolan ja Venäjän valtaintressien kesken Sigismund ei hallinnut. Kun Venäjän kanssa saatiin aselepo aikaan ja Klaus Fleming siitä huolimatta pakkomajoitti huonosti käyttäytyvät sotilaansa talonpoikaismajoitukseen, kapina nousi.

Historioitsija, tohtori Mirkka Lappalainen

Paavi ei joutanut Sigismundin avuksi. Hänen oli asetettava tärkeysjärjestys: turkkilaiset hyökkäsivät juuri Unkariin. Klaus Flemingin kuoltua Suomen ylipäälliköksi tuli tarmoton Arvid Stålar, jonka yritys suomalaisjoukkoineen saada jalansijaa Ruotsissa kuivui kokoon. Ruotsia ei jaettu kuten Puola kaksi vuosisataa myöhemmin, Suomea ei liitetty Puolaan.

Mahdoton siis tapahtui, to-

teaa Mirkka Lappalainen. Kaikista edellytyksistä huolimatta - Puolan resurssit, katolisen maailman tuki, ns. uskonpuhdistuksen juurtumattomuus, kilpailijavaltioiden heikkous - Ruotsi voitti kamppailun Itämerestä sadaksi vuodeksi. Mirkka Lappalainen ei ilmeisesti tunnustaudu kollektiivisen historiannäkemyksen kannattajaksi, sen, jonka mukaan joukkoliikkeet, tietoiset ja tiedostamattomat, yksin määräävät historian kulun. "Yksittäisistä henkilöistä ja tilanteista johtuu suuria asioita."

Historia kirjoitetaan aina uudestaan

Keskiajan ja uuden ajan taite olivat tutkittua aluetta 1800-luvun lopulla ja viime vuosisadan alkupuolella. Yrjö-Koskisen (G.Z. Forsmanin) Nuijasota oli suomalaisen modernin historiantutkimuksen ensimmäisiä. (Ja tekijänsä vastaus Topeliuksen kuuluisaan retoriseen kysymykseen 'Onko Suomen kansalla historiaa?') Lappalainen toteaa, että Y-K:n teos perustuu vankkaan lähdeyöhön, kun sen kaivaa kansallisen päätöksen alta. Viime vuosisadan loppupuoli oli aiheen kannalta hiljaisempaa.

Pentti Renvall, kunnioitettu metodikko, aikoinaan teroitti sisäisen lähdekritiikin (mitkä olivat lähdemiehen intentiot ja mikä häneen vaikutti) ja ulkoisen lähdekritiikin (mitkä olivat

kirjailta

Kirjailloissa on aina yleisöä tuvan täydeltä

lähdemiehen edellytykset tuntea kuvaamaansa asiaa merkitystä. Kun Renvall kirjoitti nuijamiehistä ja totesi, ettei näillä oppimattomina ollut kykyä tajuta idänpolitiikan ja siis sotilasrasituksen merkitystä, taustana oli kirjoittamisen ajankohta, toinen maailmansota. Heikki Ylikangas 1970-luvun tutkimuksessa nostaa talonpoikaikanaan merkitystä.

Suomi oli olemassa jo keskiaikana, vauikkei samassa kan-

sallisen tietoisuuden merkityksessä kuin nyt, Mirkka Lappalainen sanoo. Puhuttiin 'suomalaisista' ja 'Suomen aatelista'.

Kun on kyseessä sisällissota, kaikki lähdemiehet valehtelevat, Mirkka Lappalainen toteaa. Jaakko Ilkka ei omana aikanaan ollut suurikaan kansansankari. Mikael Agricola unohdettiin vuosisadoiksi. Lappalainen ei tutkijana haasta Simo Heinistä, jonka painavaa Agricola-elämäkertaa taannoin käsiteltiin

Klubin kirjaillassa, mutta toteaa, että jokainen aika luo oman historiankuvansa.

"Ilkalla on nimikkosanomalehtensä. Klaus Fleming, aikansa mahtavin suomalainen, jonka hahmo yhä on kiistanalainen, on nyt kuulemma radion rock-toimittaja. Agricola olisi yllätynyt juhlavuotensa vieton muodoista, Agricola-myssyä myöten."

Yrjö Larmola

Helsingin Suomalaisen Klubin kevään 2010 ohjelma

Hyvä Klubin jäsen, tässä on Klubin loppukevään ohjelma. Olenaisia muutoksia aikaisemmin esillä olleeseen ohjelmaversioon ei ole tullut. Ohjelmaan jatkossa tehtävistä lisäyksistä tai muutoksista kerrotaan viikkokirjeissä sekä Klubin sähköisillä ilmoitustauluilla. Tilaisuuksiin ilmoittautumisessa pyydämme noudattamaan aikaisemmissa klubilehdissä ja viikkokirjeissä mainittua menettelyä.

Haluamme erityisesti korostaa, että ilmoittautumisen peruuttaminen on välttämätöntä silloin, kun suosittu tilaisuus on täynnä ja ulkopuolelle on jäämässä halukkaita osallistujia. Tyhjä tuoli täydessä mainitussa tilaisuudessa ovat kiusallisia järjestäjille, haitallisia ravintolalle ja hämmentävät niitä, jotka jäävät ulkopuolelle toisten ajattelemattomuuden vuoksi.

Toivomme, että Klubin kulttuuriprofiili toteutuu loppukevään ohjelmistossa laajasti ja monipuolisesti. Klubilla järjestettävää tilaisuuksia ei Vapun jälkeen juuri ole, vaan tilaa annetaan vanhaan tapaan retkille ja muille ulkoilmaan soveltuville yksilöllisille ja yhteisille harrastuksille.

MAALISKUU

16.3.(ti)18.00. Talvigolf-tapahtuma. Esitelmöitsijänä Suomen Golfliiton puheenjohtaja, Euroopan Golfliiton varapuheenjohtaja, klubiveli Antti Peltoniemi. Isäntänä Jussi Papinniemi. Ruokailijoille suositellaan ilmoittautumista.

17.3. (ke) 16.00. Biljardin kuukausikilpailu

18.3. (to) 19.00 Klubin kevätkokous ja klubi-ilta. Klubi-il-

lassa puheenjohtaja Johannes Koroma kertoo teollisuuden puolustusrintamista 1970-luvun radikalismien torjumisesta. "Markkinatalous vs. sosialismi, kamppailu Suomen suunnasta 1970-luvulla". Iltapala 17.30-19.00. Ruokailijoille suositellaan ilmoittautumista.

24.3. (ke) 12.00. Kuukausiskruuvi

25.3. (to) 19.00. Ilmailun ilta. Finnairin uusi toimitusjohtaja Mika Vehviläinen alustaa otsikol-

la "Finnair – nyt ja eteenpäin". Kommenttipuheenvuoron lentotoiminnan näkökulmasta esittää yhtiön lentotoiminnan johtaja, lentokapteeni Markku Malmipuro. Isäntänä Kim Jäämeri. Iltapala 17.30-19.00. Ruokailijoille suositellaan ilmoittautumista.

27.3. (la) 11.00. Biljardiottelu Lappeenrannan Kerhon kanssa Klubilla.

29.3. (ma) 16.00. Biljardin seniori-snoockerkilpailu

HUHTIKUU

8.4. (to) 19.00. Sotilaspolitiikan ilta. "Itämeren kaasuputki ja sen turvallisuusvaikutukset". Isäntänä Erkki Nordberg. Iltapala 17.30-19.00. Ruokailijoille suositellaan ilmoittautumista.

9.4. (pe) 16.00. Biljardin mestaruuskilpailut, osa 1.

12.4. (ma) 16.00. Biljardin makkarakilpailu.

12.4. (ma) 19.00. Kirjailta. (avec) Filtri Juhani Koivisto esittelee kirjoittamaansa säveltäjä Toivo Kuulan elämäkertaa "Tuijotin tulehen kauan". Ohjelmassa on myös musiikkiesityksiä. Isäntänä Veikko Sonninen. Iltapala 17.30-19.00. Ruokailijoille suositellaan ilmoittautumista.

13.4. (ti) 19.00 Digikamera- ja luontokuvausilta, isäntänä Kalevi Suortti. Illan aikana tutus-

tumme mm. kuvien esittelyohjelmiin sekä printtituotteisiin, kuten kuvakirjat jne. Klubiveljien omat kuvat –sarja jatkuu. Iltapala on tarjolla 17.30 alkaen. Ruokailijoille suositellaan ilmoittautumista.

14.4. (ke) 17.00 Vierailu "Minun Helsingini" -taidenäyttelyyn Sanomatalossa (Avec). Mukaan mahtuu 30 ensin ilmoittautunutta. Kokoontuminen Sanomatalossa klo 16.45

15.4. (to) 19.00. Viini-ilta. (avec) "Pastori" Juha Rantala (Norex International) johdattaa keväiseen kalan ja äyriäisten maailmaan. Hinta viineineen 69 euroa/hlö, isäntänä Jorma Hämäläinen. Edellytetään ilmoittautumista 12.4. mennessä. Osallistujamäärä enintään 80 henkeä.

17.4. (la) Klubin Sikarikerhon päiväretki Tallinnaan, lisätiedot ja ilmoittautuminen Heikki

Pitkänen, klubinsikarikerho@gmail.com tai 050-5203046.

20. 4. (ti) 17.30 MC Klubi (moottoripyöräilijät) Ajokauden avajaiset, Porvoon parhaita pikkuteitä. Kokoontuminen 17:15. alkaen ja lähtökynnys 17:30 Ruskeasuon Shell.

20.4. (ti) 18.00. Vierailu Taidekoti Kirpilässä ja tutustuminen sen kokoelmiin. Ohjelmassa on myös musiikkiesityksiä. Osanottajamäärästä ja ilmoittautumisesta kerrotaan viikkokirjeissä.

21.4. (ke) 12.00. Kuukausiskruuvi

21.4. (ke) 16.00. Biljardin kuukauskilpailu

22.4. (to) 19.00. Veteraani- ja maanpuolustusilta. Illan aiheena on "Suomalainen nainen sodassa": lottien toiminta rintamalla ja kotirintamalla sekä järjestötyössä sotien jälkeen.

Aiheesta alustavat Suomen Lot-taperinneliiton puheenjohtaja, valt.maist. Sirkka-Liisa Hollmén sekä pikkulottana ja lottana toiminut professori Eeva Tapio. Musiikillisen tunnelman virittävät Kanttiinin Lotat. Edellytetään ilmoittautumista. Tuma puku ja kunniamerkit. Aveltilaisuus. Isäntänä Aarno Kaila (Avec)

28.4. (ke) 16.00. Biljardin mestaruuskilpailut, osa 2.

TOUKOKUU

1.5. (la) 12.00 Vappulounas (avec). Edellytetään ilmoittautumista.

5.5. (ke) 16.00. Biljardin kuukausikisa

8.5. (la) Klubin kuoron vierailukonsertti Tampereella.

10.5. (ma) 15.00 Haulikkoamuntaa Sipoo SSG. Skeet ja Trap. Ilmoittautumiset klubi-

mestarille/tunnuksilla netin kautta. Lisätiedot hannu.vaah-tio@kiinteistomaailma.fi

18.5. (ti) MC Klubi (moottoripyöräilijät) goes West. Länsi-Uudenmaan mutkateitä. Kokoontuminen 17:15 alkaen ja lähtökynnys 17:30 Bembölen kahvitupa.

19.5. (ke) 12.00. Kuukausiskruuvi

19.5. (ke) 16.00. Biljardikauden päättäjäiset

19.5. (ke) 19.00. Klubin kuoron kevätkonsertti Ritarihuoneella.

20-21.5 (to-pe) Maanpuolustus-harrastajien retki Viroon. Lisätietoja Leif Eklöfiltä webmaster@klubi.fi

20-23.5. Kylpylä- ja kulttuuri-matka Saarenmaalle (avec). Ilmoittautuminen 31.3. menses-

sä. Lisätietoja Klubin toimintaja harrastussivuilta/matkailu sekä Matti Ahjopalolta matti.ahjopalo@gmail.com.

22-23.5. Arktika- ja luontokuvausretki Haminan Rakinkotkaan. Omakustanteisen retken aikana seuraamme arktisten lintujen muuttoa, kuvaamme luontoa ja opiskelemme kameran käyttöä. Mukana oppaina ovat Lasse J. Laine, Pertti Salolainen sekä Kamera-lehden toimittaja ja kamerankäytön kouluttaja Asko Vivolin. Retkestä kerrotaan lisää Klubin viikkokirjeissä sekä maaliskuusta lähtien myös Klubin verkkosivuilla. Lisätietoja paikasta saa osoitteesta www.vimpa.com ja itse retkestä Kalevi Suortilta kalevi.suortti@kolumbus.fi.

29.5. (la) Skruuvivin kutsukilpailut "Marskin turnaus" Mikkelin Klubilla

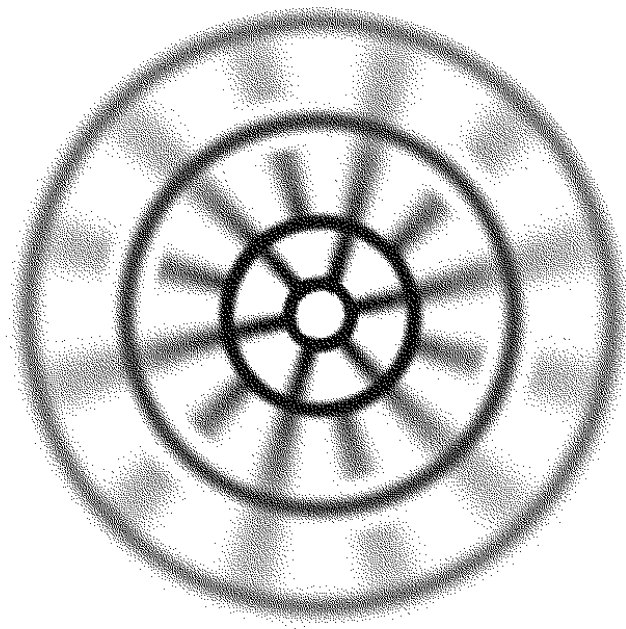
KESÄKUU

3.6. (to) 10.00 Veneretki. Huom. torstaina!

8-9.6. Tennis- ja kulttuurimatka Pohjois-Kymenlaaksoon, lisätietoja Jussi Neste, jussi.neste@talintenniskeskus.fi tai puhelin 050-5883250

17.6. MC Klubin avec-ajelu Luoteis-Uusimaalle. Puolisot joko omilla pyörillä tai kyytiin. Koontuminen 17:15. Lähtökynnys 17:30 Lahnuksen Shell.

Klubi menee kiinni kesäkauden ajaksi 3.6. ja avataan jälleen elokuun 9. päivänä.

Merkkipäivöillallinen

Aarne Aarnio, Olavi Kanerva ja Jouko Liusvaara

Tähän tilaisuuteen on kutsuttu ns. tasavuotia viime vuonna täyttäneet Suomalaisen klubin yli 70-vuotiaat jäsenet. Vanhin klubimme jäsen on tänä vuonna 100 vuotta täyttävä Pellervo Saarinen, joka valitettavasti ei ole voinut seuraamme tänä iltana liittyä. Lähetämme kuitenkin hänelle lämpimät terveiset. Iäkkäimmät joukosamme tänä iltana ovat yli 90-vuotiaita.

■ ■ Klubimme jäsenistä kaikkiaan 24 on täyttänyt viime vuoden aikana 90 vuotta tai sitä enemmän ja yli 85-vuotiaita on 57. Iäkkäimmistä jäsenistämme ovat paikalla vuorineuvos Aarne J Aarnio, Antero Kallio, Pentti Rautimo, Pentti Poukka ja Eero Saarenheimo. Klubimme puolesta onnittelen kaikkia veteraanisarjaan kuuluvia jäseniämme.

Erityisesti haluan nostaa Pekka Mannion, joka on kor-

kean ikänsä lisäksi pitkäaikaisin klubimme jäsen. Hän liittyi Helsingin Suomalaiseen klubiin vuonna 1945 ja on siis ollut jäsenenä 65 vuotta. Toinen pitkäaikainen jäsenemme, Arvo Ylppö ehti olla 54 vuotta jäsenenä.

Ennustamisen ihanuus

Uusi vuosikymmen on jälleen alkamassa. Se houkuttelee luonnostaan ennustamaan tulevaa, niin vaikeaa kuin ennustaminen onkin, ja erityisesti tulevaisuu-

den ennustaminen, kuten Ahti Karjalainen kuolemattomasti asian ilmaisi.

Ajan riento on raju, sillä jännityksellä, jopa pelolla odotetusta vuosituhannen vaihtumisesta on kulunut vain lyhyt hetki. En itsekään kovin hyvin muista millaisia ennusteita uuden vuosituhannen alkamiselle tarjottiin, - paitsi tietojärjestelmien romahdusta. Muistelen kuitenkin, että silloin ennustettiin jatkuvaa muutosta. Jokaisen alkavan uuden vuosikymmenen luonnetta onkin aina ja toistuvasti kuvattu samoin sanoin: mikään ei ole ennallaan, kaikki tulee muuttumaan, vain muutos on pysyvää.

Muutokset ovat yleensä kuitenkin merkittävästi loivaliikkeisempiä kuin niitä ennakoivat arviot. Havaittavan poikkeuksen teki kuitenkin viime vuoden lopulla Kööpenhaminassa pidetty maailmanlaajuinen ilmastokokous. Milloinkaan aikaisemmin en ole havainnut kansainvälisen konferenssin saavan aikaan näin nopeita muutoksia. Ilmaston lämpeneminen pysähtyi kuin seinään ja täällä Suomessakin talvi muistuttaa kovasti niitä meidän nuoruutemme mielikuvia oikeasta talvesta.

Ennustajaukko

Presidentti Mauno Koivistolla oli oma persoonallinen tapansa ennustaa tulevaa: hän puhui ns.

ennustajaeukoista, jotka voivatellessaan tätä päivää unohtavat, että kuluva vuosi on kuitenkin selvästi parempi kuin tuleva vuosi. Monien mielestä tämä realistinen pessimismi oli hänen ominaisuuksistaan se, jolla oli eniten vaikutusta hänen suosionsa.

Tämä Koiviston havainto on jälleen ajankohtainen. On vaikea arvioida mikä tulevista vuosista tulee olemaan taloudellisesti vaikein, nyt alkanut vai joku sen jälkeen, mutta on helppo sanoa, että menneisiin verrattavissa olevia hyviä talouden ja hyvinvoinnin kasvun vuosia ei kovin pian tulla kokemaan.

Päättyneenä vuonna Suomen kansantuote laski parin vuoden takaiselle tasolle, hiukan alle vuoden 2006. Onko se sitten kovin kauhistuttavaa?

Muistaakseni emme hirveästi vaikerrelleet kohtaloamme vuonna 2006. Olisiko silloisiin oloihin sopeutuminen nyt meille kovin kohtalokasta? Tuskinpa. Sietämätöntä ahdistusta se aiheuttaa vain ikuisesti jat-

kuvan, nopean kasvun varaan rakentuvassa julkisessa taloudessa.

Ennen kesää kriisijyrän alle jää julkinen talous ja pahinta jälkeä syntyy velkaisimmissa kunnissa. Alijäämien kannalta on kokolailla merkityksetöntä kasvaako kansantalous tänä vuonna 0.7 prosenttia vai 1.7 prosenttia. Nämä numerot viestivät vain siitä, että alaspäin ei enää mennä, pohjalla ollaan. Poliitikkojen puheenvuoroissa ja uutisissa tullaan kauhistelemaan ainakin vanhusten ja lasten palveluiden karua kohtaloa kululeikkausten kourissa. Kuntaverot ovat nousemassa ja siltä kannalta pidän oikeana, että kuntaverotilaa tehdään tilaa valtion palkkaverotusta alentamalla.

Prosentit ovat petollisia

Minultakin on pyydetty silloin tällöin arviota nyt alkavan vuoden taloudellisesta kehityksestä. Jo vuosi esitin rohkean arvion, että mitä syvemmälle vuonna 2009 pudotaan, sitä varmemmin prosenttiluvut näyttävät komeata talouden kasvua vuonna 2010.

Tämän ennusteen laatiminen ei vaatinut mitään suurta tietämystä tai monimutkaisia selvityksiä. Riittää kun ymmärtää prosenttilaskun luonteen.

Viime vuonna kansantuote laski runsaat 8 prosenttia. Se tarkoittaa, että vähäinkin paran-

Merkkipäiväillallinen

Kuoro ja puhallinorkesteri solisteineen toivat tervehdyksensä merkkipäiväillaltaan.

Merkkipäivöillallinen

tuminen näkyy viime vuoteen verrattuna suurina muutosprosentteina. Kun vuoden takaiset luvut olivat miinusmerkkisiä, on jo laskukauden pysähtymisen etumerkiltään plussaa.

Toinen prosenttilaskun totuus on, että kun alhaalta tullaan ylöspäin, prosenttiluvut ovat aina suurempia kuin pudottaessa ylhäältä alaspäin. Tänä vuonna on siis luvassa suuria kasvuprosentteja, mutta se ei todista, että oltaisiin lähelläkään menneitten vuosien kansantuotteen tasoa. Sen kiinnikurominen kestää ainakin vuoteen 2014-15.

Prosenttilasku ei kerrokaan todellisesta taloudesta juuri mitään. Näissä oloissa se on lähinnä jonkinlainen kuumemittari, joka osoittaa taudin kehityksen suuntaa, ei muuta. Mutta sinänsä tärkeitä on, että se antaa meille tulevaisuudenuskoa. Toiveikkaus onkin jo palannut kuluttajien odotuksiin. Viime kesän jälkeen usko maan talouden kohentumiseen on vahvistunut rivakasti. Odotuksia kuvaavat tiedot osoittavat, että enemmistö kansalaisista uskoo sekä oman taloutensa että maan talouden kohentuvan alkaneen vuoden aikana. Tätä me tarvitsemme.

Ovatko eläkeläiset vain rasite?

Olen aina pyrkinyt muistuttamaan julkista keskustelua siitä, että merkittävällä osalla suoma-

laisista ei ole lamasta johtuvia taloudellisia vaikeuksia. Eläkeläiset saavat eläkkeensä entisen suuruusina ja enemmistö julkisen sektorin työntekijöistä ei ole vaarassa menettää työpaikkansa ja toimeentuloaan.

Ja kun kansakunnan ikääntymisen kansataloudellisia vaikutuksia kauhistellaan, haluan aina muistuttaa, että eläkkeistäkin maksetaan kelpo verot valtiolle ja kunnille, eläkeläiset ottavat palveluita ja eläkeikäisten terveet vuodet todistettavasti lisääntyvät. Joten aika suuri osa heistä on yhteiskunnan kannalta nettomaksajia eikä pelkästään julkisen talouden painolastina.

Toinen julkisessa keskustelussa toistuva hokema on nuorten joutuminen meitä huonompaan asemaan joutuessaan työskentelemään eläkkeidensä puolesta vanhemmaksi kuin nykyiset sukupolvet. Tämä ns. elinikäindeksin aiheuttama seuraus on sekin kovin suhteellinen. Vertailussa ei useinkaan muisteta, että nyt eläkkeelle siirtyvä sukupolvi on aloittanut työuransa vuosia nuorempina kuin nykyiset nuoret. Nyt opinnot aloitetaan myöhemmin ja ne päätetään paljon myöhemmin.

Meille 40 vuoden ura työelämässä on tavanomaista, mutta 30-vuotiaana valmistuvat nuoret eivät ehdi yhtä pitkää työuraa tehdä, elleivät sitten aio jatkaa työssä 70-vuotiaiksi saakka. Työeläkkeiden karttumisen

kannalta tällä on tietysti suuri merkitys.

Jotain vertauskuvallista on siinä, että laman pahimmat kohdat ovat osuneet yhteen 70 vuotta sitten alkaneen talvisodan kanssa. Finanssikriisiä on kuvattu 2000-luvun talvisotana, joka ymmärrettävästi ei ole kovin hyvä vertaus. Juuri kenenkään henki ja elämä ei ole tässä ollut uhattuna.

Kenraali Paavo Talvela on sanonut, ettei Suomea vienyt maailmankartalle sisu ja sauna, vaan kateus ja kauna. Vuosittaisten verotietojen julkaisun yhteydessä tämä ajatus saa vahvistuksen. Ennen syyllistettiin kotiäidit, nyt yrittäjät ja yritysjohto.

Kenraali Talvelan sanat tulivat mieleeni, kun Suomi sai syksyllä jälleen yhden kansainvälisen tunnustuksen: Legatum-instituutti julisti Suomen maailman kukoistavimmaksi kansakunnaksi. Sekös suomalaisia harmitti. Julkisuudessa todettiin kiireesti, että tulos oli väärin mitattu ja haittaa tarpeellisen kriisitietouden kasvattamista.

Jokainen suomalainenhan tietää, että tämä on kelvoton maa, vaikka ei sitä pidäkään mennä ulkomaalaisille kertomaan niin kuin Sofi Oksanen teki. Olen itsekkin seurannut suurella mielenkiinnolla kuinka tarmokkaasti todistamme, ettei Suomi voi mitenkään olla kansakuntien välisessä vertailus-

sa maailman parhaita, vaikka Suomi melkein kaikissa paras onkin.

Meidän on vaikea kestää kehumisia, koska emme ole tottuneet niihin. Pipo on tiukassa ja iloitsemisen halu vähäinen.

Talous on käyttäytymistiedettä

Talous on suurimmalta osin käyttäytymistiedettä. Kun talvisodan kynnyksellä suuri öljylastissa ollut laiva kääntyi sodan pelossa pois Suomenlinnan edustalla, suomalaiset ymmärsivät, että itse meidän on turvallisuudestamme vastattava.

On selvää, että jos laman jatkumisella pelotellaan, niin pelko tarttuu ja käyttäytyminen on sen mukaista. Sellaiseen peloteluun ei ole nyt aihetta. Terve realismi auttaa arvioimaan, millaiset ratkaisut Suomessa tarvitaan tästä lamasta selviämiseen. On entistä tärkeämpää arvioida, mihin kaikkeen yhteisiä verorahoja käytetään.

Suomalaisten käsitys oikeudenmukaisuudesta ja rehellisyydestä on ollut hyvin vahva. Sanotaan, että meillä on maailman luotettavin kädenpuristus. Vahva tasa-arvoisuuden vaatimus on hyvin suomalainen piirre, joka menee välillä liiankin pitkälle ja saattaa vaikeuttaa jopa yrittämistä ja menestymisen mahdollisuuksia. Juuri siihen liittyy meille ominainen kate-

us ja suvaitsemattomuus. Itsetunnon ja vaatimattomuuden kanssa olemme aina painineet ja siksi emme ymmärrä millainen menestystarina ja millaisia menestyjiä Suomi ulkomaalaisten silmissä on. Olemme parempia kuin itse uskallamme myöntää.

Olemme parhaimmillamme kun meidät ahdistetaan nurkkaan ja meitä koetellaan. Silloin ominaisuuksiimme tulee mukaan ripaus myönteistä hulluutta. Tiedämme, ettei ruumis heti hajoa ja siksi sitä sietää vähän koetellakin.

Nyt meitä koetellaan. Tuttua julkista hyvinvointia on vaikea rahoittaa puuttumatta sen sisältöön. Hyvinvointivaltio tarkoittaa, että valtio puuttuu ihmisten hyvinvointiin, kerää veroja ja jakaa hyvinvointia kansalaisille. Itse on hämmästyntynyt siitä, kuinka vähän aitoa pohdintaa poliittiset päättäjät

harrastavat tulevan muutoksen, uudenlaisen todellisuuden selvittämiseksi. Aina epävarma tulevaisuus korostaa päätöksenteon merkitystä. Pulmiin on käytävä käsiksi. Tulevaisuudesta ottaa parhaiten kiinni se kansalainen, yritys tai kansakunta, joka ymmärtää muutoksen suuren mahdollisuutena.

Kun verorahat eivät riitä kaikkeen sellaiseen hyvinvointiin, joka määriteltiin tavoitteeksi sodanjälkeisten poliittikkosukupolvien ihanteiden Suomessa, kieltäydytään näkemästä tulevaisuuteen. Professori Paul Lillrank on kiteyttänyt tämän havaintoonsa: kun ihanteet murtuvat jäljelle jää jarrumiehen rooli. Takapuoli edellä, kirkuen ja potkien suomalaista poliittista eliittiä raahataan tulevaisuuteen.

Johannes Koroma

Saako elämäkerrassa kertoa kaiken?

Elämäkerran kirjoittaminen on tylyä työtä. Kohdetta ei saa sääliä. Jos on liian korrekki ja jättää jotakin tietämäänsä pois, tulos on epäuskottava: lukija jää kysymään, mitä kaikkea onkaan jätetty pois. Näin asetti kysymyksen professori Martti Häikiö Klubin historianillassa 21.1.

■ Paneelilla oli neljä elämäkertakirjailijaa, Häikiön (V.A. Koskenniemen elämäkerta) lisäksi dosentti Panu Rajala (viimeksi Yrjö Jylhän elämäkerta yhdessä Vesa Karosen kanssa), professori Katarina Eskola (vanhempien Martti Haavion ja Elsa Enäjärven laajat elämäkertasarjat) sekä tutkija John Simon (Pekka Herlinin elämäkerta). Aiheen antaja ja puheenjohtaja oli fil.lis. Jyrki Vesikansa.

Ei kirjaa ilman kirjailijaa

- Kirjailijaa ei voi irrottaa tekstistään, sanoi Panu Rajala, joka parastaikaa laatii kirjaa Aila Meriluodosta. - V.A. Koskenniemi, josta Häikiö on kirjoittanut, oli kirjetaituri. Aila Meriluotoa ei voi ymmärtää ilman Koskenniemen taustavaikutusta. Voidaan puhua ylistämisellä alistamisesta.

- Yhdeksänkymmenluvulla asetin itselleni kysymyksen, onko mahdollista kuvata yhteiskunnan muuttumista elämäkertojen avulla, sanoi Katarina Eskola. Jyväskylän yliopistossa keräsimme laajoja elämäkerta-

aineistoja, nimenomaisesti myös henkilöiden, jotka eivät olleet olleet julkisuudessa. Miten heidän elämänsä vaikutti yhteiskunnan muutokseen, miten muutos näkyi heidän elämässään? Minulla oli runsas aineisto vanhemmistani, kirjallisesti ja yhteiskunnallisesti aktiivisista Haavioista, sillä he eivät heittäneet pois ainoatakaan kirjoitettua paperia. Syntyi "valistuksen sukutarina", viisi osaa.

- Minulta on kysytty, sanoi John Simon, kuinka voi olla niin epäkiitollinen ystävällisesti suhtautunutta sukua kohtaan, että kirjoittaa epäkohteliaan elämäkerran. En minä ymmärtänyt, että olisi pitänyt valehdella tai rajoittaa sanomisiani, eikä Herlinin suku sitä minulta odottanut.

Jokainen ihminen on elämäkerran arvoinen

Martti Häikiö palautti mieleeni kaksi vuotta sitten valmiiksi saadun Kansallisbiografian, tietokoneaikanamme harvinaisen kirjasarjan muodossa toimitetun suurteoksen. Seitsemäsataa kirjoittajaa, kuusituhatta elämäkertaa. Päätoimittaja Matti Klinge oli painottanut, ettei ihmisen merkitystä mitata palstasenteillä. Jokainen elämä on kiinnostava, kun se hyvin kerrotaan. Omista töistään - Kansallisbiografiankin osa-päätoimittaja - Häikiö otti nyt esiin Nokian historian. Vuorineuvos

Kari Kairamon itsemurhaa ei voinut sivuuttaa, mutta ei liioin selittä. Se on aina arvoitus, sivullinen ei voi mennä väittämään, mitkä olivat ratkaisevat tekijät.

Tuoreen Koskenniemi-kirjansa aiheesta Häikiö kiinnostui tutustuessaan Koskenniemen kirjoittamaan laajaan Goethen elämäkertaan. Radikaalivuosisikymmenten historian ja kirjallisuuden traditio olivat leimanneet Koskenniemen äärioikeistolaiseksi, lähes fasistiksi, juonittelijaksi, huonoksi runoilijaksi ja ikäväksi ihmiseksi. Kuva ei sopinut. Sellainen ihminen ei ole voinut kirjoittaa Goethelämäkerran kaltaista kirjaa. (Kuulija saa oivalluksen: Tästä on Häikiön metodi tässä työssä peräisin. Ei Koskenniemikään nimittäin tehnyt kirjallisuusanalyysiä Goethesta, vaan suurmieselämäkerran.) - Koskenniemen suku antoi käyttöön kaiken tarvittavan tiedon. Vain Koskenniemen kirjeet Mika Waltarille ovat vielä ulottumattomissa. (Satu Waltari panttaa isänsä muistoa, kuulijakin tietää.)

Sulaako tutkija kohteeseensa?

Jyrki Vesikansa kysyi Häikiöltä, pujahtiko hän Koskenniemen nahkoihin. - Ei minulla ollut kirjallisuudentutkijan ambitiota, vaan pyrin tekemään objektiivisen elämäkerran. Koskenniemi oli runoilija ja kirjallisuudenpro-

Klubin historianilta

Panu Rajala, Jyrki Vesikansa, Katrina Eskola, John Simon ja Martti Häikiö

fessori. Tutkija ei kuitenkaan voi välttyä omilta kannanotoiltaan. Kunnioitin Pekka Kuusta sosiiaalipoliittikkona, kun ryhdyin tekemään Alkon historiaa. Kuva hänestä huononi. Vuoden 1968 uudistus, keskioluen vapauttaminen, oli katastrofi, Kuusi ennen väärin.

Vesikansa kysyi John Simonilta, kuinka läheisesti hän tunsi Pekka Herlinin. Vesikansan oli vaikea tunnistaa Simonin kuvauksesta tuntemaansa humanistia, Pekka Herliniä. - Minun kysymykseni oli, sanoi Simon, mikä tässä mieheessä on niin kiinnostavaa, että hänestä pitää kirjoittaa? Katarina Eskola puuttui puheeseen ja kiitti, että Simonin teos on elämäkertakirjallisuudessa käänteentekevä. - Harvoin elävät perhe, patriarkaalinen henkilö ja firma samalla tavoin samassa teoksessa. Kirja kuvastaa myös yleistä

keskustelukulttuurin muutosta, joka näkyy lehdistössä. En voinut etukäteen kuvitella kiinnostuvani hissifirman historiasta. Kirja jättää lukijan pohtimaan, miten kaikki tässä kuvattu on ollut mahdollista.

John Simon sanoi: - Kirjoittaja ja lukija kysyvät, miten on mahdollista, että niin vaikea ihminen sai niin paljon aikaan. Lukijan asia lopulta on päättää, mitä mieltä hän asiasta on.

Kumpi kirjoittaa, kirjailija vai kohde?

Panu Rajala otti esiin Mauno Saaren tuoreen kirjan Paavo Haavikosta. - Hän meni siinä äärimmäisyyksiin samastusaan kohteeseensa. Ei lopulta ole väliä sillä, onko äänessä Saari vai Haavikko. Samalla tavoin kirjoitti Tatu Vaaskivi aikoinaan F.E. Sillanpäästä. Karautti kirkaasti harhaan, mutta kiehto-

vasti. Niin teki aikoinaan James Boswell ihailimestaan Samuel Johnsonista. (Kuuulijan ajatus alkaa pakosta harhailuun. Ääri-esimerkki on "Alice B. Toklasin omaelämäkerta, kirjoittanut Gertrude Stein". Hannu Mäkelä koki pujahtaa Eino Leinon nahkoihin Mestari-teoksessa, samoin Pentti Saarikoski Leinosta kirjoittaessaan.)

Vesikansa kysyi, kuinka kaukaiset elämäkerrat ovat vapaata riistaa, onko omaisilta kysyttävä, jos he ovat vielä tavoitettavissa. - Olen kasvanut englantilaiseen tutkimuskulttuuriin, jossa ei kiveäkään jätetä kääntämättä, sanoi Häikiö. - En syrjäyttänyt asioita, joista kohde ei halunnut puhua, en kysynyt, onko liian intiimiä. Vesikansa kysyi, olisiko aika kypsä uudelle Kekkosen-elämäkerralle, jossa myös naisuhteet nostettaisiin esiin, Juhani Suomi kun

SKRUUVARIT KORKEAN PAIKAN LEIRILLÄ

kunnioittaa kohdettaan liiaksi. Keskustelijat olivat sitä mieltä, että olisi. Katarina Eskola huomautti, että Eeva Joenpellon elämäkerran kirjoittaja Tiina Mahlamäki myös on säästeliäs. (Kuulijan mieleen nousee Eeva-Liisa Mannerin elämäkerrasta noussut kohu.) Aila Meriluoto tosin oli Panu Rajalalta kysynyt, eikö tämä malta odottaa, kunnes hän on kuollut.

Saako sinusta kertoa?

Katarina Eskola kertoi, että kun hän Satu Koskimiehen kanssa julkaisi 1950-luvun kirjeenvaihtonsa ja päiväkirjansa, varmuuden vuoksi soitettiin kaikille silloisille poikaystäville ja kysyttiin lupaa. (Taisivatpa pojat päivästään olla aika otettuja, kuulijan huomautus.) Pysyvä ongelma kuitenkin on sananvapaus contra yksityisyyden suoja, laajemminkin ottaen. - Naiset eivät juuri kirjoita omaelämäkertoja, painotti Eskola. Mistä se johtuu?

Martti Häikiö tiivisti: - Kirjoittajalla on absoluuttinen oikeus kirjoittaa niin kuin kirjoittaa, tilaajalla absoluuttinen oikeus julkaista tai olla julkaisematta kirjaa. Hyvien lähteiden puute ei ole riittävä syy olla tutkimatta kohdetta. Esimerkiksi 40-luvun pääministeri Mauno Pekkala tarvitsisi elämäkerran, hän oli ratkaisevassa asemassa. Lähteitä tosin on vaikea löytää.

Yrjö Larmola

■ ■ Talviolympialaisten innoittamina matkasi 13 skruuvaria korkean paikan leirille Garda-järven rannalle Salon pikkukaupunkiin 25.1. – 31.1.2010. Joukkue koostui kahdeksasta kuopiolaisesta ja viidestä oman Klubimme pelaajasta. Leiri oli jatkoa viimevuotiselle samassa paikassa järjestetylle tapahtumalle ja onnistui erinomaisesti. Leirillä ei järjestetty dopingtestejä. Klubiveljemme kari Pylkkäsen laatima mainio runomuotoinen kronikka, mistä käy ilmi kaikki lerilelämään liittyvät tapahtumat. Luettavissa netissä osoitteessa:

www.klubi.fi/skruuvarit

Pellervo Erkkilä

POINTCOOL - SERVICE OY

Suurkeittiölaitteiden ja kylmäkalusteiden huolto pääkaupunkiseudulla

Pointcool - Service Oy

Konetie 1

04300 Tuusula

Puh. 09-8387 420

Fax 09-8387 4220

e-mail. pointcool@pointcool.fi

JOPAS OLI MADEKEITTO

Madetta voi syödä niin monella tavalla. Tammikuun gourmet-illassa sitä nautiskeltiin pääkonsuli Heikki Tavelan reseptikalla.

■ ■ Illan isäntä Jorma Hämäläinen esitteli ensiksi klubiveli Tuomas Hinttulan, joka kertoi, miten madetta kalastatetaan ja millä pyydyksillä. Eksoottisimpia tapoja on mateen kolkaaminen parulla jään läpi.

Joku 65 ateriaan osallistuneena uumoili kalavaleeksi seuraavaa tapaa: Tehdään jäähän kuoppa, upotetaan pohjaan valkoinen keppi, jota luontaisesti seuraten made ui kuoppaan. Kalastaja noutaa sen sitten aamulla pois.

Tuomaan esitys sai raikuvat aplodit. Asiantuntemusta riitti. Hän on arvovaltaisen Juhani Ahon kalastusperinneseuran puheenjohtaja. Meitä viihdytti myös trubaduuri ja klubiveli Ari Talkamo mm. Helsinki-aiheisilla lauluilla.

Söimme mateenmätä ja blineja sekä kainuulaista madekeittoa. Blinitkin olivat maittavia, mutta erityisesti keitto oli syöjien mielestä "huippuhyvää", "taivaallista", tai myhäillen sanottuna "ei paskempaa". On syytä paljastaa legendaarisen herkuttelijan resepti kaikille klubiveljille. Tämä maistuu muutenkin kuin talvella ns. madeaikaan. Madetta voi syödä kautta vuoden.

Kas näin:

1. Osta n. 2 kg mätimade. Vedä nahka pois, myös pääs-

tä. Tämän tekee kauppiaskin hallissa. Osta yksi ylimääräinen maksa.

2. Huuhtelee maksat vedessä 8 min. väljässä vedessä mausteina suola + laakerinlehti + muutama kokonainen valkopippuri. Anna jäähtyä ja säilytä keitinliemi.

3. Vedä huuhdellusta kalasta veitsellä fileet irti ja pane ne vähän suolattuina ja suupaloiksi viipaloituina (=miehen peukalon kokoisina) odottamaan jääkaappiin sopan loppuvalmistusta. Tarkista ettei ole ruotoja.

4. Pane tarpeeksi isoon kattilaan 2-3 l vettä. Tässä määrässä on mukana kaikki maksan keitinliemi. Paloittele kalan ruoto loppulihoineen 3-4 palaan ja yhdessä pään kanssa anna kiehua hiljalleen yksi tunti. Mukana yksi iso lohokottu sipuli - laakerinlehti - muutama kokonainen musta- ja valkopippuri. Siivilöi liemi ja heitä räppeet pois.

5. Kuori haluamasi määrä perunoita ja kuutioi ne peukalonpään kokoisiksi. Keiton kokonaiskeittoaika on max.12 min. Ensin perunat - keittoaika n. 10-12 min. - sitten kalanpalat - keittoaika n. 5 min ja viimeksi kuutioidut/tai viipaloitunut maksapalat n. 1-2 min. (niiden tulee vain lämmentä, koska ovat jo keitetyt kypsiksi aikaisemmin). Tarkista suola.

6. Keitto on valmis pöytään vietäväksi, kunhan lisätään pinnalle koristeeksi hienoksi silputtua ruohosipulia. (Muista lämmittää tarjoilukulho, ellet tarjoa suoraan keittoastiasta.) Älä

käytä tiliä.

7. Keiton ohella pöydässä on oltava hyvää (paahdettua) ruisleipää + sipulisilppua + kuumaa voisulaa, joita kukin ottaa halunsa mukaan (edes vähän on must). Myös pippurimyly on hyvä olla saatavilla.

Älä kaada voisulaa bilneille

Blinit ovat parhaimmillaan herkullista ruokaa. Tavelalla on niistä selkeä näkemys. Hän sanoo, että mäti kannattaa perussuolata ja maustaa ennen tarjoilua. Suomalaisen ravintoloiden tapaan tarjota mateenmäti ainoana mätinä suolaamattomana on täysin epälooginen ja aiheuttaa vain hämminkiä ruokailijoissa.

- Maksa kannattaa todella muusata haarukalla mädin sekaan eikä tarjoilla erikseen kuutioiduina, kuten ravintoloiden tylsä tapa on, hän toteaa.

- Myös kerman laittaminen sekaan tekee tarjottavasta mädistä helpommin syötävän blinen tai pahtoleivän päällä. Kaikki eivät pidä sipulista, siksi se pitää tarjota erikseen.

Ja sitten muistutukseksi kaikille: Blinin päälle ei todellakaan pidä kaataa voisulaa! Sen sijaan keiton kanssa voisula ja sipuli (erikseen pöydässä) kruunaavat sen nautittavuuden ja "herkkien" naistenkin kannattaa sitä kokeilla, vaatii Tavela.

Pekka Ritvos

Tauno Tiusasen kirjailijavierailu

Mies edellä aikaansa

Tauno Tiusanen ja Veikko Sonninen

Taloustieteilijä Tauno Tiusanen, myöhempi Glasgowin ja Lappeenrannan professori, kiinnostui Neuvostoliiton oloista neljäkymmentä vuotta sitten, kun hän johtui miettimään, miten oli mahdollista luoda yhteiskuntajärjestelmä, jossa vaatimaton elintaso yhdistyy ympäristökatastrofiin.

■ ■ Ympäristökatastrofinhan pitäisi johtua vastuuttomasta tuhlauksesta. Mikä oli mennyt vikaan? Suomessa uskottiin, että Neuvostoliiton oli pakko säilyä, koska meillä kerran oli YYA-sopimus.

Tiusanen siis oli kauhukakara jo 1970-luvulla, hyssyttely-

lyn ja poliittisen ortodoksian pahimmalla vuosikymmenellä. Suomessa ei sellaiselle henkilölle tilaa ollut. Hän lähti Glasgowiin, jossa tutkittiin kaosteoriaa. 80-luvun lopulla hänen tietonsa kelpasivat jo tasavallan presidentin neuvonantajienkin kuultaviksi, vaikka salaa. Seura-

si tutkimusmatkoja Neuvostoliittoon. Projekti lopetettiin, kun Neuvostoliitto alkoi mullistua, vaikka projektia olisi päivittäin pitänyt tiivistää, Tiusanen huomauttaa.

Itä-Eurooppa oli mennyt Neuvostoliiton alta. Lakkasi DDR, maa, jossa urheilu oli ainoa luvallinen huija ja huumori oli vaarallista. Gorbatsovin perestroikassa tarkoitus oli hyvä, mutta kun ei tiedetty, mitä taloustiede on, ei ollut työkaluja. Allokointi ei sovi keskusjohtoiseen järjestelmään, osavaltioille ja alayksiköille ei voinut antaa itsenäistä päätös- ja budjettivaltaa. Tiusanenkin joutui Gorbatsovin neuvonantajaksi, mutta tämän lyhyen tähtäyksen ohjelma maan muuttamiseksi markkinatalousmaaksi kaatui tuen puutteessa. Puhuja siteerasi professori Osmo Jussilaa: "Liberalismi on vierasta Venäjän historialle." Tulevaisuuden kannalta suurin virhe oli taloustieteilijä Ota Sik'in hyllyttäminen 1968.

(Kuulija muistaa tässä keskustelujaan leningradilaisten ja moskovaalaisten kunnallismiesten [siis miesten] kanssa vuosikymmenet sitten. He edustivat valtion paikallishallintoa. Omaan verotusoikeuteen ja vaaleihin perustuva kunnallishallinto oli heille käsittämätöntä.)

Mikä on Romanian kansalliseläin? - Pingviini. Ei syö lihaa, kestää kylmää ja alituisesti ta-

Jyrki Berner ja Pekka Ritvos seurasivat mainiota esitystä.

puttaa käsiään. - Mutta passiivista vastarintaa ei voi lopullisesti kukistaa. (Kuulija muistaa Brechtin lauseen: Jos hallitus on tyytymätön kansaan, vaihdettakoon kansaa.)

Keskustelun aikana Tiusaselta kysyttiin, oliko Marx taloustieteilijä. - Jos hän olisi ollut tiedemies, hän olisi ensin kokeillut rotilla.

Öljykriisi oli Neuvostoliitolle jättipotti, joka antoi sille lisää aikaa. Kaikki perustui luonnonvarojen tuhlaamiseen. Mutta entä Unkari? Kuinka voi tuhlaata luonnonvaroja, jos niitä ei ole?

Kuinka Kiina sitten pystyi muuttamaan talousjärjestelmänsä, kysyttiin. - Deng käänsi talouden markkinajohtoiseksi. Kommunismista on jäljellä vain feodaaliluokka. Venäjä on

Putinin aikana suuntautunut takaisin autoritaarisuuteen, resursseja on palautettu valtion haltuun. Mutta infrastruktuuri kuuhtuu nopeammin kuin uutta rakennetaan.

("Minne sinä kiidät, Venäjä? Vastaa! Ei vastausta." - Gogol, Kuolleet sielut.)

Yrjö Larmola

Kuvankäsittelyä ja suomalaista luontoa

Lähes neljäkymmentä klubiveljeä osallistui helmikuun 2. päivänä kuluvan vuoden ensimmäiseen Digikamera- ja luontokuvausiltaan. Jopa tilaisuuden isännältä jäi huomauttamatta, että kyseessä oli historiallinen eli kymmenes Klubin digi-tapahtuma. Näistä yhdeksän on ollut varsinaisia koulustapahtumia. Se kymmenes oli vuonna 2008 toteutettu valokuvanäyttely avajaisineen. Näyttelyssä oli esillä kymmenen klubiveljen kuvia, yhteensä yli 40 valokuvaa. Näyttelyn avajaisissa 13.4.2008 esiintyi myös kapellimestari ja viulisti Okko Kamun sekstetti.

■ ■ Tämän lisäksi on kolmena vuotena käyty seuraamassa kameroin, kiikarein sekä kaukoputkin arktisten lintujen kevätmuuttoa itäisellä Suomenlahdella sijaitsevalla, Rakinkotkan saarella. Lintujen ja luonnon tuntemuksemme on reissuilla lisääntynyt rutkasti asiantuntevien oppaidemme, Lasse J. Laienen ja Pertti Salolaisen, avustuksella. Kun mukana on ollut myös valokuvaamisen ammattilaisia, kuten Seppo Pukkila ja Atte Niittylä, viikonloput ovat olleet samalla myös todellisia luontokuvauksen workshoppeja.

Digi-iltojen sisältöä on suunniteltu klubiveljen toivomusten pohjalta. Nyt teemaksi oli valittu kuvankäsittely. Opettajanamme oli alan todellinen asiantuntija, Kamera-lehden arvostettu

toimittaja Asko Vivolin. Hänen asiantuntemuksensa sekä pedagogiset taitonsa olivat tulleet klubiveljille tutuiksi jo vuosi sitten huhtikuussa, jolloin Asko perehdytti meitä kameran perussäätöihin eri kuvaustilanteissa.

Valokuvaan liittyvät perusasiat, kuten syvyysterävyys, liikkeen pysäyttäminen tai sen näkyminen, tarkennuspiste ja perussommittelu, ratkaistaan tietenkin jo kuvanottohetkellä. Moneen muuhun ominaisuuteen voidaan kuitenkin nykyisillä kuvankäsittelyohjelmilla vaikuttaa. Kyse ei ole suinkaan ”kikkailusta” eikä kuvan ”manipuloimisesta”. Monesti tavoitteena on vain saada lopullinen kuva vastaamaan mahdollisimman tarkoin todellisia kuvausolosuhteita esimerkiksi valoisuuden ja värisävyjen osalta.

Ohjelmilla voidaan toki tehdä paljon muutakin, mutta se on jo toinen asia.

Digikameran käyttäjät tallentavat otoksensa kameran muistikortille useimmiten ns. JPEG-muodossa. Tällöin kameran sisäinen ”kuvankäsittelyohjelma” tekee heti kuvan ottamisen jälkeen omia valintojaan ja hävittää osan kuvan tiedoista. Siksi JPEG-kuvan käsittelyllä on rajansa. Jos otoksen tallentaa muistikortille ns. RAW-muodossa, mahdollisuudet vaikuttaa lopulliseen valokuvaan ovat hämmäntävän suuret. RAW-muoto

ei ole valokuva, vaan valtava joukko digitaalista tietoa. Siksi RAW-tiedoston katsominen vaatii erityisen muunto-ohjelman. On sanottu, että RAW-kuvaajan pitää huolehtia vain yhdestä asiasta saadakseen onnistuneen lopputuloksen. Se yksi asia on kuvan tarkennus. Lähes kaikkiin muihin kuvan ominaisuuksiin voidaan vaikuttaa jälkikäteen. Tähän väitteeseen on helppo yhtyä, kun katseli, mitä Asko sai aikaan kuvien ominaisuuksia säädellössään.

Helmikuun digi-illassa aloitettiin myös yksi uusi ohjelmasarja: Klubiveljen omat kuvat. Ensimmäisenä saimme ihastella veli Jukka Wuolijoen kuvia. Jukan kuvamaailma vei meidät Lapin maisemiin eri vuodenaikoina ja osoitti, kuinka jopa varis ja ihminen voivat ystäväystyä. Oli myös helppo ymmärtää, että karhu- ja susikuvien takana oli monien vuorokausien odottelua ennen kuin luonto kuvaajansa oli palkinnut.

Suomalainen luonto on kaunis ja luonnon monimuotoisuus häkellyttävää. Mieleeni jäi yksi Jukan kuvista. Siinä tykkylumesta sietokykynsä rajamailla rivissä seisovat hoikat kuuset näyttivät puolustavan jylhää ja niin haavoittuvaista tunturimaisemaa luonnon raiskaajia vastaan kuin sotilaat isänmaatamme konsanaan.

Klubiveljen omat kuvat –sarjaa tullaan jatkamaan seu-

raavassa digi-illassa, joka järjestetään tiistaina 13.4.2010. Itse ohjelma alkaa vanhaan tapaan klo 19.00. Halukkaille on tarjolla buffet-ruoka klo 17.30 alkaen. Ruokailuun suositellaan ilmoittautumista Klubin ja ravintolan ohjeiden mukaisesti.

Illan ohjelmassa paneudutaan mm. kuvaesitysten tekemiseen sekä kuvakirjojen ja muiden painettujen digikuvatuotteiden maailmaan.

Rakinkotkan retki on ohjelmassa taas 22.-23.5.2010. Löydät tietoa kohteestamme osoitteesta www.vimpa.com. Arktisten lintulajien kevätmuutto tapahtuu yleensä toukokuun puolenvälin jälkeen. Kymmenettuhannet hanhet, allit ja

mustalinnut siirtyvät tuolloin eteläisiltä talvehtimisalueiltaan kohti pesimäalueitaan Venäjän tundralle. Arktinen muutto on yksi vaikuttavimmista vuosittain toistuvista luonnonnäytelmistä.

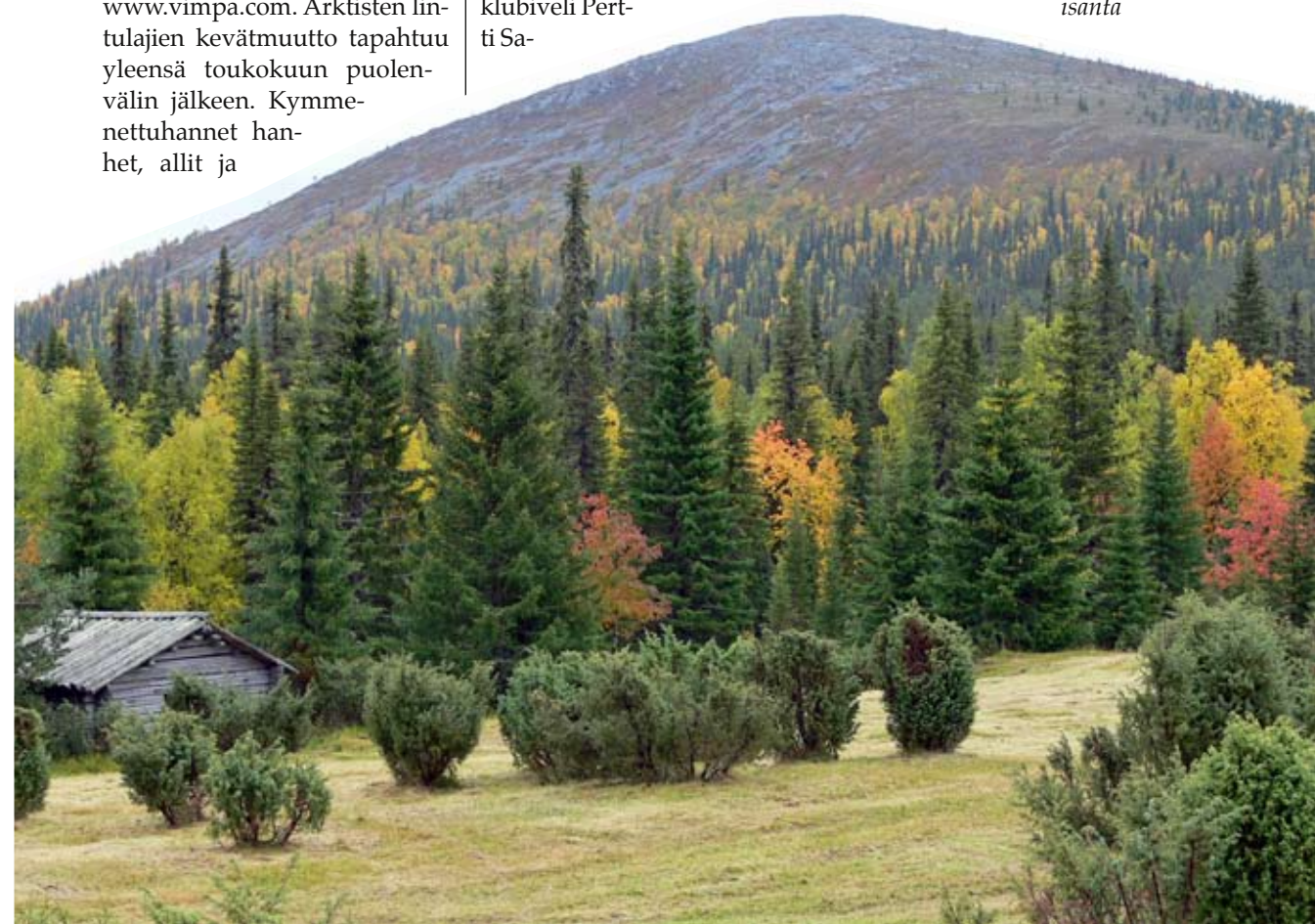
Saamme seurata muuttoa sekä tarkkailla keväistä luontoa innostavien ja asiantuntevien oppaiden seurassa. Tietokirjailija ja kansainvälisesti tunnetuimpia ornitologejamme, klubiveli Lasse J. Laine sekä Suomen WWF:n hallintoneuvoston puheenjohtaja, luonnon kuvaaja, klubiveli Pertti Sa-

lolaime toimivat oppainamme.

Tällä kertaa seurassamme on myös Kamera-lehden toimittaja Asko Vivolin. Häneltä saamme varmasti asiantuntevia ohjeita mm. ulkona luonnossa tapahtuvaan kuvaamiseen.

Rakinkotkan retkestä kerrotaan lisää Klubin viikkokirjeissä sekä maaliskuusta lukien Klubin verkkosivuilla. Retki on omakustanteinen.

*Kalevi Suortti
Digikamera- ja
luontokuvauspiirin
isäntä*

Martti Ahtisaari:

**Ystävillekin on voitava
olla kova**

Kuva: Elias Iirola

-Miten EU pystyy esiintymään globaalina toimijana, jos se ei saa kunnan otetta edes omasta alueestaan? Venäjä ei ole mikään kevyt-Neuvostoliitto, siltä on odotettava samantyyppistä käytöstä kuin muiltakin Euroopan valloilta odotetaan. Sanon venäläisille ystävilleni aina, ettei länsi heitä uhkaa. Ystävillekin on voitava olla kova. Jos suhtaudumme kuin kylmän sodan aikana, se ei auta Venäjää. Näin pudotteli Martti Ahtisaari harvinaislaatuisella vierailullaan Klubissa 10.2. Salintäyteinen yleisö kuunteli hiiskahtamatta.

Israel avainalueena

- Israelin ja Palestiinan konflikti ruokkii myös muita konflikteja ja ääri liikkeitä. Ellei sille löydy ratkaisua, ei löydy ratkaisua liioin Iranin, Afganistanin, Pakistanin ongelmiin. Turkki, jonka EU-jäsenyyttä epäroidään, voi tässä auttaa: sillä on hyvät suhteet sekä Israeliin että arabimaihin, se hallitsee Mustanmeren salmia, kaasuputki Eurooppaan kulkee sen kautta. Turkki on tärkeä myös lentotukikohtien suoksi.

- Euroopan unionin ja Yhdysvaltojen on täysin mahdollista luoda yhteinen strategia, yhteinen vapaakauppa-alue, yhteinen neuvosto.

- Pohjoismaiden on mahdollista luoda yhteinen ulkoasiainhallinto suhteessa muuhun maailmaan, pohtii Martti Ahtisaari.
Kuva: Elias Iivola

- Keski- ja Kauko-Idän suuria ongelmia ovat nuorison työllistäminen ja yrittäjyyden rohkaiseminen. 1,3 miljardia nuorta olisi tulossa työmarkkinoille, miljardi näistä jää ulkopuolelle. Esimerkiksi Jemenissä seuraukset ovat arvaamattomat, jollei nuorisoa saada työllistetyksi. Vastaavassa hankkeessa olen mukana Indonesiassa.

Obama ei ole jumala

- Obamaan kohdistuneet odotukset olivat kohtuuttomat. Hänen niskaansa kaatuivat talouskriisi, Irak, Afganistan, Israel, terveysvakuutusjärjestelmä. Ponnistelut ovat johtaneet vastaavaikutukseen, äärikonservatiiviset liikkeet menestyvät.

Määrätietoiset toimet terrorin vastustamisessa ovat toisaalta palauttaneet luottamusta Yhdysvaltoihin.

- Euroopan unionin ja Yhdysvaltojen on täysin mahdollista luoda yhteinen strategia, yhteinen vapaakauppa-alue, yhteinen neuvosto. Ulkoministeri Stubb'in tämän suuntaiset ehdotukset ovat erinomaisia. Lissabonin sopimus, joka tasapainottaa EU:n ja kansallisten parlamenttien päätösvaltaa, on edistysaskel. Euroopan yhteisen turvallisuuspolitiikan aikaansaaminen riippuu jäsenvaltioiden tahdosta.

Euroopan on osattava päättää, mitä se tahtoo

- Kööpenhaminan ympäristökokoukseen kohdistuvat odotukset olivat naiiveja. Energia-politiikassa ollaan eri linjoilla. Maakaasua tuodaan Venäjältä ja Afrikasta, Tanska voi tukeutua tuulienergiiaan. Energian siirtokapasiteetti ei ole riittävä ja järjestelmä on arka, haavoittuva. Pohjoismaiden yhteinen sähköpörssi on ollut mahdollista saada aikaan. Yhteistyö ilmastopolitiikassa on hyvä merkki.

- Nyt jos koskaan on luotava Itämeren hallinnan ohjelma, kun Itämeri on EU:n sisämeri. Tässä on rantavaltioilla suuri vastuu, paitsi hankala, myös vaaroja täynnä. Tankkerien virta on jatkuva. Niiden muuttuminen kaksirunkoisiksi ei poista kaikkia riskejä.

- Pohjoismaiden on mahdollista luoda yhteinen ulkoasiainhallinto suhteessa muuhun maailmaan. Venäjään on luonteet suhteet, ei alueristiriitoja, kansantaloudet täydentävät toisiaan. Ei syytä keskinäiseen pelkoon. Miksi Venäjä sitten pelkää yhteistyötä, EU:n, USA:n ja Kanadan kanssa? - EU on kriisiorganisaatio, johon Venäjä ei voi vaikuttaa. Ydinaseiden leviäminen huolestuttaa. USA:n torjunta-aseohjelma on kantona kaskessa. Tavanomaisten aseiden suhteen Venäjä on alakynnessä.

Venäjä on tosissaan uudistumassa

- Presidentti Medvedev on sanonut, että oikeusvaltion luominen on Venäjällä tavoitteena. Ilmaan on heitelty ajatuksia presidentin toimikauden lyhentämisestä, kuvernöörin vapaasta valinnasta. Onko esteitä sille, että Venäjältä tulisi EU:n, jopa NATO:n jäsen? Itsehallinnon taso on Venäjän federaation valtioissa alhainen. Sen tunnustaa Medvedev, tunnustaa myös pääministeri Putin. Palkat ja eläkkeet on kuitenkin viime aikoina saatu maksuun ajallaan. Venäjä on riippuvainen raaka-aineen viennistä. Teollisuuden osuus taloudesta on ylisuuri, palvelujen vähäisempi. Medvedev tähdentää turvallisuutta, tiedonsaantia, energiataloutta. Haluaako Venäjä integroitua eurooppalaiseen maailmaan? Voisin niin kuvitella, mutta se edellyttää vielä syvällisiä muutoksia.

- Onko Venäjä Suomelle realistinen yhteistyökumppani ympäristöasioissa? En näe tässä ristiriitaa. Ympäristökysymyksissä on enemmän saavutettavissa kuin kansalaisyhteiskunnan luomisessa.

Talouskehityksen päänäyttämö on Aasiassa

- Kiina ja Intia ovat dynaamisessa tilassa. Syntyy mahdollisuus poliittisen voiman käyttöön. Kiinalla on ongelmia lähialueil-

laan. Taiwan kiinnostaa Yhdysvaltoja, mutta Kiina on USA:n tärkeä kauppakumppani. Intressit ovat molemminpuoliset. Myös Kiina on kaasuntuottaja. Venäjällä käyttöönotto on hidas. Pari vuotta sitten olin Joscha Fischerin kanssa perustamassa European Council of Foreign Relations -järjestöä mm. Kiinan-suhteita varten.

- Entä Afrikka? Olli Alho kysyi. - Jos ei YK:n turvallisuusneuvostoa uusita niin, että Afrikan ja Etelä-Amerikan rooli korostuu, se on huono asia, Ahtisaari vastasi. - Afrikan maat ovat ryhtyneet itse ratkomaan ongelmiaan, Sudan esimerkiksi. Suurimmat haasteet ovat taloudellisia, kaikki se energia, jonka konfliktien selvittäminen vaatii, on taloudesta poissa. Humanitaarinen apu ei saa mitään pysyvää kehitystä aikaan.

- Miten Iranin, Irakin, Afganistanin rauhanprosessi saadaan liikkeelle? Johannes Koroma kysyi. - Jos näistä kokemuksista on jotakin opittavaa, niin se, että toiminta on suunniteltava transatlanttisesti. Euroopan unionin ja Yhdysvaltain on yhdessä päätettävä, mitä ollaan menossa tekemään, Ahtisaari sanoi. - Venäjän ja Kiinan on otettava tiukempi linja Iranin suhteen. Jos Israelin ja Palestiinan konflikti johtaa todelliseen katastrofiin, eivät siinä ystävyys tunteet mihinkään riitä.

- Ja kun sotiminen loppuu,

sitten vasta työt alkavat. Siinä menee yhden sukupolven ikä.

*

Martti Ahtisaarella ei ollut mitään tarvetta esiintyä komeasti. Rauhallista puhetta. Kokemus antoi katteen sanoille. Kuulija jäi miettimään, miten kauas on kuljettu Kekkonen ajoista. Miksi Urho Kekkonen ei saanut rauhahan Nobelia, vaikka oli aikansa terävimpiä eurooppalaisia valtiomiehiä, ja hänen elämäntyönsä kruunasi turvakokous, josta lähtenyt Helsingin henki antoi Keski-Euroopan satelliittivaltioille uskoa ja uskallusta itsenäistymiseen? Me olimme rajamaa, meitä arvioitiin aina suhteessa Neuvostoliittoon, katsottiin kuin trapetsitaiteilijaa, ei nähty laajemmassa kontekstissa. Nyt olemme eurooppalainen valtio omin oikeuksin.

Illan puhetta johti klubiveli Antti Lassila, ja aloitukseen pontta antoi Klubin orkesteri soittamalla Rajakarjalaisen sarjan ja vielä Heilin Karjalasta.

Yrjö Larmola

UUDISTUVA ASUNTO-OSAKEKEYHTIÖLAKI

Kuva: Leif Eklöf

Suomalaisen klubin oikeuspolitiikan illassa 11.2.2010 oikeusministeriön lainsäädäntöneuvos Jyrki Jauhainen selosti uutta asunto-osakeyhtiölainsäädäntöä. Tilaisuudessa oli läsnä 65 klubilaista.

■ ■ Suomen asuntokannasta on merkittävä osa asunto-osakeyhtiömuodossa; niissä asuu lähes puolet kansalaisista.

Tämän vuoksi alalla on tarvittu erityislainsäädäntöä.

Vuonna 1926 säädettiin laki asunto-osakeyhtiöistä ja sen korvasi vuonna 1991 annettu asunto-osakeyhtiölaki. Joulukuussa 2009 eduskunta hyväksyi ja tasavallan presidentti vahvisti uuden asunto-osakeyhtiölain, joka tulee voimaan 1.7.2010. Tämän kevään yhtiökokoukset voidaan siis pitää entisten säännösten mukaisesti.

Uudessa laissa otetaan huomioon taloyhtiöiden ja osakkai-

den muuttuneet tarpeet. Siinä on sopimusvapautta laajennettu ja säännökset pyritty kirjoittamaan helposti ymmärrettävällä tavalla. Yhtiökokousta koskevia määräaikoja on pidennetty niin, että tilinpäätös on tehtävä 4 kuukauden kuluessa ja yhtiökokous pidettävä 6 kuukaudessa tilikauden päättymisestä. Tilintarkastuskertomus on annettava 2 viikkoa ennen kokousta ja kutsu yhtiökokoukseen lähetettävä 2

viikkoa ennen kokousta, vaikka yhtiöjärjestyksessä määrättäisiin lyhyemmistä määräajoista. Sinänsä yhtiöjärjestyksiä ei tästä syystä tarvitse nyt muuttaa.

Kunnossapito- ja muutostyöt

Lainmuutoksen tarkoituksena on kannustaa osakkaita pitämään huolta huoneistoistaan. Laissa on selvennetty kunnossapitovastuun jakautumista yhtiön ja osakkeenomistajan kesken sekä kunnossapidon ja muutostyön eroa. Kun yhtiöiden rakennukset ikääntyvät, on suurten peruskorjausten tarve tullut ajankohtaiseksi. Yhtiökokouksen tuleekin vuosittain käsitellä seuraavien viiden vuoden aikana odotettavissa olevaa kunnossapitotarvetta. Osakkaalla on velvollisuus ilmoittaa kunnossapitotyöstään yhtiölle etukäteen vastaavasti kuten muutostyöstäkin, ja yhtiöllä on oikeus valvoa niiden suorittamista.

Toisaalta yhtiön tulee ilmoittaa osakkaille hyvissä ajoin yhtiön omista kunnossapito- ja muutostöistä, jotka vaikuttavat huoneistojen käyttämiseen. Yhtiöllä on oikeus teettää kunnossapitotyö osakkaan kustannuksella, jos tämä laiminlyö lakiin tai yhtiöjärjestykseen perustuvan kunnossapitovastuunsa. Osakkeenomistajan saatavilla on pidettävä muiden osakkaiden kunnossapito- ja muutostyötoimet. Yhtiölle ilmoitetuista

töistä pitää mainita isännöitsijätodistuksessa.

Kunnossapidossa yhtiö voi päättää, että noudatetaan uudisrakennustasoa esim. vesieristyksen osalta; osakkaalla itsellä on oikeus vaatia vain korjausrakentamistasoa. Osakkaiden muutostyöt ovat lisääntyneet, ja niissä on otettava huomioon rakennustekniikan ja rakentamista koskevien vaatimusten kehittyminen. Kiinteistöjen energiatehokkuudenkin parantamiseksi voidaan edellyttää hyvän rakennustavan noudattamista.

Parvekkeen sisäpuolisista pinnoista vastaa pääosin osakas itse, kun taas perusjärjestelmistä kuten lämmityksestä ja wc-laitteista vastuu kuuluu yhtiölle. Tilojen kulumiseen voidaan vaikuttaa niiden huolellisella käytöllä ja hoidolla. Toisaalta osakkaalla on myös vastuu kunnossapitotyöstä aiheutuvas- ta vahingosta.

Eräs käytännössä esiintynyt ongelma koskee hissien asentamista jälkikäteen ja siitä aiheutuvien kustannusten jyvittämistä. Yhtiössä tapahtuvaa päätöksentekoa on tältä osin pyritty selkiyttämään. Asennuskulujen rahoitus voidaan järjestää vastikeperusteesta poiketen mm. hissien osalta huoneistojen sijaintikerrosten mukaan.

Myös osakkaan omasta korjaustyöstä tullut säästö voidaan ottaa huomioon yhtiön toimes-

ta myöhemmin suoritettavassa kunnossapidossa.

Osakkaiden asemasta

Osakkeenomistajien yhdenvertaisuuden sisältö säilyy ennallaan. Yhtiöoikeudessa nykyisin yleisesti omaksutun tulkinnan mukaan yhdenvertaisuuden arvio perustuu siihen, miten yhtiön toimenpide vaikuttaa huoneiston hallintaan oikeuttavien osakkeiden arvoon. Esim. päätös mittaroi tuun veden kulu- tukseen perustuvaan vesilasku- tukseen siirtymisestä voidaan uuden sääntelyn mukaan tehdä yksinkertaisella enemmistöllä, ei siis 2/3 määräänemmistöllä kuten nykyään.

Asumispalveluiden vastike- rahoitteinen hankinta on tehty mahdolliseksi. Yhtiökokouksen enemmistö voi tehdä tästä päätöksen, jos yhteishankinta ja sen vastikerahoitus ovat tavanomaisia eikä osakkaan maksuvel- lisuus muodostu kohtuuttoman ankaraksi tai sitä ole muussa laissa rajoitettu. Ns. peruslaa- jakaistan operaatiopalveluiden maksut ovat rinnastettavissa kaapelitelevisi- on liittymis- ja vuosimaksuihin. Yhtiövasti- ketta voidaan alentaa palvelun käytön estymisen vuoksi. Osak- keen uuden omistajan vastuu edellisen omistajan maksamat- tomista vastikkeista pitenee 6 kuukaudeksi.

Osakkeita koskevat lunas- tussalaukukset ovat edelleen sal-

UUDISTUVA ASUNTO-OSAKEKEYHTIÖLAKI

littuja, mutta lunastusoikeuden toteutumista koskevia menettelytapoja on yhdenmukaistettu ja yksinkertaistettu mm. lyhentämällä niitä koskevia määräaikoja. Lunastuslausekkeen ulottamisesta perhe- ja perintöoikeudellisiin saantoihin on mainittava erikseen yhtiöjärjestyksessä. Laissa on säädetty myös osakkaan jatkuvan väärän menettelyn johdosta yhtiölle syntyvästä velvollisuudesta lunastaa väärinkäytösten kohteena olevan osakkeet.

Asunto-osakeyhtiön jakautuminen on niin ikään säädetty mahdolliseksi; siihen liittyvä verolainsäädännön muutostarve on erikseen selvitettävänä. Pienkerrostalojen hallinnointi ilman yhtiömuotoa voi niin ikään olla mahdollista.

Asunto-osakeyhtiön hallinnosta

Yhtiökokouksessa voidaan sallia etäosallistuminen sähköpostin, internetin tms. välityksellä. Asiamiehen käyttämistä on helpotettu niin, että esim. kuolinpesänosakkaiden antama kokousvaltakirja voi olla voimassa toistaiseksi, kun sitä nykyään voi käyttää vain 3 vuotta kerrallaan. Valtuus on mahdollista antaa myös sähköpostilla tai puhelinsoitolla kokoukseen.

Lain valmisteluvaiheessa pohdittiin, olisiko isännöitsijälle asetettava erityiset pätevyysvaatimukset. Kun asunto-

osakeyhtiöitä on hyvin erilaisia, tästä luovuttiin. Käytännössä isännöitsijän tulee kyetä hoitamaan tehtävänsä, joka isoissa yhtiöissä voi olla hyvinkin vaativa, joten osakkaiden intressissä on mahdollisimman hyvän isännöitsijän saaminen. Valmisteltavana olevassa asetuksessa tultaneen hyväksymään myös isännöintiyrityksen valitseminen tähän tehtävään. Asetuksella on tarkoitus uusia isännöitsijätodistuksen sisältöä.

Vuonna 2007 annettu tilintarkastuslaki koskee suuria asunto-osakeyhtiöitä. Niissä voidaan valita tilintarkastajaksi KHT- tai HTM-tarkastaja. Muussa tapauksessa yhtiölle valitaan tilintarkastajan asemesta toimintantarkastaja, joka vastaa nykyisiä maallikkotilintarkastajia. Uutta lakia sovelletaan vuoden 2011 tilikaudesta alkaen. Pienet voittoa tuottamattomat asunto-osakeyhtiöt ovat vapaat tilintarkastusvelvollisuudesta.

Asunto-osakeyhtiössä yleistoimivalta on yhtiökokouksella. Yhtiötä hoitaa usein maallikkojohto, joka on tehtävässään sidottu talousarvioon. Hallituksen toimintakertomukseen onkin otettava tarpeellisia liitetietoja mm. yhtiön taloudenpidosta. Kokousasiakirjat on pidettävä osakkaiden saatavilla.

Uuteen lakiin on koottu vahingonkorvausvastuuta koskevat säännökset. Yhtiön hallituksen vastuuseen ei ole tehty

muutoksia. Osakkeenomistajan tuottamusvastuu on laajennettu koskemaan, paitsi törkeä, myös tavallinen tuottamus. Huomatakoon, että yhtiöllä on oikeus valvoa osakkaan kunnossapitotyötä samalla tavoin kuin muutostöitäkin.

Lopuksi

Lain siirtymäsäännöksen mukaan siinä tarkoitettuja päätöksiä voidaan tehdä jo tänä keväänä mm. kiinteistölaajakaistasta, vesimaksuista ja hissien asentamisesta, mutta päätöksiä voidaan ryhtyä toteuttamaan vasta 1.7.2010.

Käydyssä keskustelussa kysyttiin myös taloyhtiöiden järjestysäännöistä ja osakkaiden itselleen hankkimista turvapalveluista. Kiinteistöliitto ja isännöitsijäliitto ovat varautuneet uuden lain soveltamisessa esiin tuleviin käytännön kysymyksiin.

Tilaisuuden puheenjohtajana kiitin lainsäädäntöneuvos Jauhiaista mielenkiintoisesta esityksestä, joka koski meille kaikille ajankohtaista asiaa.

Jukka Pasanen

Yhteistoimintaklubit

Yhteistoimintaklubien vuosikokous käynnissä

Yhteistoimintaklubit - mahdollisuus kanssakäymiseen muiden samanhenkisten klubien kanssa

Yhteistoimintaklubit, tuttavallisemmin YT-klubit on kattoorganisaatio, joka perustettiin vuonna 1988 edistämään siihen kuuluvien rekisteröityjen yhdistysten jäsenten yhteisiä harrastuksia ja antamaan niiden jäsenistölle mahdollisuuden tutustua muihin klubeihin eri paikkakunnilla ympäri Suomea. YT-klubien jäsenenä on 20 klu-

bia eri puolilla Suomea.

Yhteistoimintaklubeista useat ovat aatepohjaltaan ja historialtaan varsin samankaltaisia omamme kanssa, perustettiin samassa hengessä 1800-luvulla myös mm. Ouluun (1876) ja Tampereelle (1891), ja nämä molemmat ovat myös aktiivisesti mukana YT-klubitoinnassa, samoin kuin kauppaseurat, joita perustettiin mm. Savonlinnaan (1868), Tampereelle (1886), Raumalle (1897) sekä Liike-

miestenseura Mikkeliin (1899). Vanhoista YT-klubitoinnassa mukanaolevista klubeista mainittakoon myös Mikkelin Klubi joka on perustettu vuonna 1898. Muut YT-toiminnassa mukana olevista klubeista ovatkin sitten jo "nuorempia", viime vuosidalla perustettuja klubeja. Tosin Kemin Meriklubi (1987) on oikeastaan suoraan jatkanut Kemin Suomalaisen Klubin (1885-1987) toimintaa. Tampereen Kauppaseuran jäsenmäärä on runsas tuhat, useimmat muut klubit ovat

yleensä muutaman sadan, osa alle sadan jäsenen kokoisia.

YT-klubien tyypillistä yhteistoimintaa ovat erilaiset keskinäiset kilpailutapahtumat, joita on järjestetty vuorotellen eri klubien isännöimänä. Yleisin yhteinen kilpailumuoto on biljardi, jossa tapahtumia on järjestetty jo vuodesta 1956 alkaen. Golf tuli yhteisenä pelimuotona mukaan vuonna 1993 ja keilailu vuonna 2003.

Klubillamme on kanssakäymistä näiden klubien kanssa myös virallisen YT-toiminnan ulkopuolella. Biljardinpelajillamme on vuosittain yhteinen pelitapahtuma Tampereen Kauppaseuran ja Lappeenrannan Kerhon kanssa, joista Lappeenrannan Kerhon kanssa pelitapaamisia on ollut yhtäjaksoisesti jo 60 vuoden ajan. Klubimme skruuvarit pelaavat ja tapaavat toisiaan säännöllisesti Mikkelin ja Kuopion klubien kanssa. Maanpuolustuskerhomme järjesti viime syksynä retken Mikkeliin, jolloin ohjelmaan kuului luonnollisesti vierailu sekä Mikkelin Klubilla että

Kuvia jääsaunasta

Mikkelin Liikemiestenseuralla. Johtokuntamme ja toimikuntiemme jäseniä vieraili viime syksynä Tampereen Suomalaisella Klubilla, jonka myötä sovittiin myös kuoromme vierailukonsertista Tampereelle tämän vuoden toukokuussa. Pienimuotoisia vierailuja on ollut vuosien mittaan myös mm. Oulun Suomalaisella Klubilla.

YT-klubien vuosikokous Kemissä 13.2.

13.2. pidettiin Yhteistoimintaklubien vuosikokous Kemissä 12-14.2. järjestettyjen biljardin YT SM-kilpailujen yhteydessä. Kemin Meriklubi oli järjestänyt hienon ohjelman virallista kokousohjelmaa täydentämään. Kaupungin järjestämän vastaanoton ja lounaan ohella vierailimme jalokivigalleriassa tutustumassa mm. Suomen ku-

ninkaankruunuun ja monipuoliseen ja kattavaan kokoelmaan erilaisia jalokiviä. Luonnollisesti vierailimme myös Kemin huikeman hienossa lumilinnassa, jossa tänä vuonna oli teemana kansallisromantiikka. Kilpailujemme kunniaksi lumilinnan ravintolasaliin oli rakennettu jäätä myös biljardipöytä, jota pääsimme erityisvieraina testaamaan! YT-klubien hallitukseen valittiin puheenjohtajaksi Markku Siren (Tampereen Suomalainen Klubi), jäseniksi Jorma Leppikorpi (Tampereen Kauppaseura), Kari Kallio (Rovaniemen Kunnallisklubi), Harri Riikonen (Warkauden Kauppaseura), Esa Viljanen (Rauman Kauppaseura) sekä uutena jäsenenä Jari Karpakka (Helsingin Suomalainen Klubi)

Yhteistoimintaklubien yhteystiedot ja lisää aiheesta löytyy internetissä osoitteessa [http://](http://www.yt-klubit.fi)

Yhteistoimintaklubit

Markku Koposen tyylinäyte jääbiljardipöydällä

www.yt-klubit.fi. YT-klubeihin kuuluvien yhdistysten jäsenillä on vierailuoikeus muilla paikkakunnilla olevilla vastaavilla klubeilla, kuitenkin siten, että k.o. klubien säännöt ovat kaiken yläpuolella. Mikäli liikut muilla paikkakunnilla, ja haluat käydä vierailulla YT-klubissa, ota yhteyttä sivustoilla olevien yhteystietojen avulla paikkakunnan klubiin varmistaaksesi klubin aukioloajat ja sisäänkäynti, he toivottavat sinut lämpimästi tervetulleeksi. Otan myös mielelläni vastaan kokemuksia ja palautetta vierailuista.

Kaisabiljardin YT SM-kilpailut 55. kerran

Biljardin 55. YT SM-kilpailussa Kemissä käytiin jälleen jännittävä taisto vihreän pöydän äärellä, lajina perinteisesti kaisabiljardi. Kaisa eli karoliina on yksi

biljardin lajimuodoista. Kaisabiljardia pelataan lähinnä vain Suomessa, mutta myös jonkin verran Venäjällä. Lajin erikoisuutena on molempien pelaajien omat lyöntipallot. Yhteensä pelissä on viisi palloa. YT-klubien SM-kilpailu onkin alan harrastajien erityisen korkealle arvostama tapahtuma, ja monia YT-kilpailun osallistujia tullaan näkemään tänä keväänä Kotkassa järjestettävissä ensimmäisissä lajin virallisissa maailmanmestaruuskilpailuissa. Varsinaisia kilpailupelejä ei käyty Lumilinnan biljardipöydässä vaan Kemin Meriklubin upeissa tiloissa, vanhassa yli satavuotiaassa puutalossa, joka on Meriklubin toimesta remontoitu ja uudistettu varsin viihtyisäksi klubitilaksi. Klubitila sijaitsee paraatipaikalla lumilinnan läheisyydessä ja kahden venekerhon välissä.

Kemin Meriklubi ja kilpailun toinen järjestäjä, Rovaniemen Kunnallisklubi, olivat todella panostaneet kilpailujen ja tapahtuman toteutukseen. Pelaajilla oli tilaisuus myös rentoutua pelien jälkeen Meriklubin viereen rakennetussa jääsaunassa. Joukkueemme (Ahto Alander, Kai Holopainen ja Markku Koponen) joka on viime vuosina totuttu näkemään kisojen mitalisijoilla, ei tänä vuonna sijoittunut kilpailussa aivan terävimpään kärkeen. Yhteensä 15 klubin ja 17 joukkueen kisassa voiton vei viimevuotiseen tapaan Rovaniemen Kunnallisklubi, Kuopion Liikemiesklubi sijoittui toiseksi ja Lappeenrannan Kerho kolmanneksi. Henkilökohtaisen kilpailun voiton vei niin ikään viimevuotiseen tapaan Rovaniemen Kunnallisklubin Kari Kallio. YT-kilpailu keräsi myös mediahuomiota, ja paikallinen lehti Pohjolan Sanomat uutisoikin tapahtumasta näytävästi sunnuntainumerossaan. Lauantaina vietettiin leppoisaa pelimiesiltä Ravintola Puistopaviljongissa. Kiitos Kemin Meriklubille hyvin hoidetuista kisajärjestelyistä ja hyvistä puitteista tapahtumalle, jossa veljellisessä ilmapiirissä oli suorastaan olympiahenkeä, tai ainakin suuren urheilujuhlan tuntua.

Jari Karpakka

Perinteinen Hormajärven jänisjahti

Metsästysharrastus aktiivista Helsingin Suomalaisella Klubilla

■ ■ Klubin metsästäjät olivat jälleen saaneet kutsun Lohjalle jo perinteiseen Hormajärven jänisjahtiin 11.12.2010. Osallistujamäärä oli jahtialueen koon vuoksi rajoitettu viiteentoista, mikä määrä myöskin metsään lähti. Saaliin puolesta metsästyspäivä oli vaatimaton, vain yksi jussi saatiin reppuun, mutta kuten tunnettua, metsällä olo on myöskin sosiaalinen ulkoi-

lutapahtuma. Ja ilmojen haltijat meitä kyllä suosivatkin. Kiitokset vielä kutsujalle klubiveli Terho Salolle, sekä ajokoiran Napin Turusta saakka hakeneelle, niinikään klubiveli Ralf Sundgrenille.

Eikä kulunut kuin muutama viikko, kun veljet jo helmikuun alussa suuntasivatkin vuotuisen fasaanijahtiin Kärkölään Koiviston fasaaniapajille. Mu-

kaan lähti 12 innokasta haulikkomiestä. Paikalle oli Terho hankkinut kolme kanakoiraharrastajaa koirineen. Asianmukaisen aamiaisen ja jahtiohjeiden jälkeen suuntasimme yli puolen metrin hangessa saalista etsimään. Kuten aina, koirat tekivät ensiluokkaista työtään. Aivan uskomattomista pusikoista ja lumikiepeistä ne merkitsivät saaliin. Kanakoirajahdissahan

koira osoittaa ohjaajalleen saaliin seisomalla. Vasta ohjaajan käskyn jälkeen ajaa koira saaliin lentoon. Ja lähtihän niitä lentoon. Koko päivän saalis oli 37 fasaania, joista jokaiselle riitti repuntäytettä kotiin vietäväksi. Jahtipäivän kruunasi lämmin sauna ja asianmukainen illallinen.

Näiden kahden mukavan tapahtuman väliin mahtui vie-

lä Kytäjän jänisjahtikin. Kuluvan vuoden aikana on tarkoitus jälleen järjestää useampia mielenkiintoisia jahtitapahtumia. Näistä tiedon saa parhaiten seuraamalla klubin ohjelmaa ja viikkokirjeitä.

Teksti ja kuvat: Hannu Vahtio

Ravintola

HELSINGIN SUOMALAINEN KLUBI

Kevätterveiset Klubiravintolasta

*Kohta on talven pakkaset ohi.
Kevään valkoiset hanget hohtavat tovin.
Linnut palaavat Pohjolaan, lumet sulavat solkenaan.
Tuulten tuodessa lämmintä ilmaa, kuljemme kohti kesän virtaa.
On keväällä varmasti syytä juhlaan. Ottakaa ystävät, perhe ja
tulkaa viettämään yhteistä aikaa. Tarjoamme juhlien taikaa,
tilaisuuden hienon, ehkäpä myös ainutlaatuisen?*

*Toivotamme Teidät ja ystävänne nauttimaan kevään erilaisista
ruoka- ja juomanautinnoista ravintolassamme!*

Vappulounas la 1.5 klo 12–16

Olkaa hyvä ja varatkaa pöytäne ajoissa vapun juhlintaan! Pöydät on katettu klo 11.30 ja klo 12. Tarjoilemme 3 ruokalajin lounaan sekä tervetulo-kuohuviinin hintaan 57 euroa. Iloista laulua, hyvää seuraa ja keväisiä makuja...Varmistaaksenne paikkanne, olkaa ystävällisiä ja tehkää pöytävaraus ajoissa! Paikkoja on rajoitetusti.

Äitienpäiväbrunssi su 9.5. klo 11.30–14

Tänä vuonna haluamme tarjota mahdollisuuden tuoda äidit, isoäidit ja kaikki ihanat naiset raikkaalle ja keväiselle brunssille. Tästä tilaisuudesta ilmoitamme myöhemmin lisää kotisivuillamme.

Yllä oleviin tilaisuuksiin ilmoittautuminen tapahtuu ensisijaisesti Klubin jäsensivujen kautta tai ottamalla yhteyttä ravintolamyynti@klubi.fi tai 09–5868 8344.

Carhujen kuulumisia

Ensimmäinen vuotemme täällä Suomalaisella Klubilla alkaa pian olla eletty. Meiltä tiedustellaan lähes päivittäin ystävälliseen sävyyn kuinka olemme viihtyneet. Oliko tämä sitä mitä odotimme? Ensimmäinen puolivuosi on tuonut tullessaan meille paljon kokemuksia, opettavaisia tilanteita, haasteita ja yllätyksiäkin. Merkittävin positiivinen yllätys on kuitenkin ollut se lämmin, tervetullut olo, minkä olemme saaneet kokea. Kiitos siitä klubiveljille, Artolle, Jallulle, Inkerille, Bernerille, ahkerille toimikunnille, johtokunnalle sekä tietenkin henkilökunnallemme. Suuri kiitos myös Klubin mahtavalle kuorolle ja orkesterille – uusi emäntä ei muista, että olisi punastunut elämänsä aikana yhteensä niin usein, kuin täällä ensimmäisen puolen vuoden aikana huomionosoituksistanne johtuen.

Riitta Malmbergin pitkän ja hienon uran jälkeen jatkajia kohtaan on paljon odotuksia ja osalla myös epäilyjä, mutta uskomme, että hyvä tästä tulee – rauhassa toisiimme tutustuen ja toimintaa kehittäen vastaamaan tämän päivän, ja tulevaisuuden, tarpeitanne. Malmberg sanoi kerran, että meillä on Suomen parhaat asiakkaat ja olemme siitä täysin samaa mieltä.

Kaunista kevättä toivottaen ja kesää kohti edeten

Miia Makkonen & Petri Karhu
sekä henkilökunta

HELKAR OY

**Rakennus- ja
maalausliike
Laippatie 9
00880 Helsinki
puh. 09-7552944
helkar@kolumbus.fi**